

25 ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΟΥ ΛΙΤΟΧΩΡΙΝΟΥ ΑΓΩΝΙΣΤΗ ΤΟΥ 1821 ΙΑΚΩΒΟΥ ΠΕΡΙΚΛΗ ΟΛΥΜΠΙΟΥ

Ὁ Λιτοχωρινὸς ἀγωνιστὴς τοῦ 1821 Ἰάκωβος Περικλῆς Ὀλύμπιος εἶναι σχεδὸν ἄγνωστος βιβλιογραφικά. Σύντομη μόνον ἀναφορὰ γι' αὐτὸν γίνεται σὲ πρόσφατη βιογραφικὴ παρουσίαση τῶν Θεσσαλῶν καὶ τῶν Ὀλύμπιων ἀγωνιστῶν τοῦ 1821¹. Αὐτὸν τὸν ἄγνωστο ἀγωνιστὴ θὰ παρουσιάσουμε μὲ τὴ βιογραφία του καὶ μὲ τὰ κείμενα ποὺ ἀκολουθοῦν. Ἡ μελέτη μας εἶναι βασισμένη στὸν πλούσιο φάκελό του (παρὰ τις πολλὰς ἀπώλειές του), ποὺ ὑπάρχει στὸ Ἀρχεῖο τῶν Ἀγωνιστῶν τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης, καὶ στὰ πολλὰ ἔγγραφα του, ποὺ εἶναι σκορπισμένα στὰ Γενικά Ἀρχεῖα τοῦ Κράτους.

Ὁ Ἰάκωβος Περικλῆς Ὀλύμπιος γεννήθηκε στὸ Λιτόχωρο τὸ ἔτος 1796 καὶ πέθανε, μάλλον στὴν Ἀθήνα, νωρίτερα ἀπὸ τὸ 1864. Οἱ γονεῖς του ἦταν μεγαλοκτηματίες μὲ πολλὰ ἔσοδα. Προεπαναστατικὰ ὁ πατέρας του εἶχε 3 τριώροφα σπίτια ἐπιπλωμένα, 3.550 στρέμματα χωράφια, 350 στρέμματα ἀμπελῶνες καὶ 9 «δῶματα ἰχθυοτροφείων», ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἶχε ἔσοδα $(9 \times 2.000) = 18.000$ γρόσια, καθὼς καὶ πολλὰ ζωντανά.

Πέρα ἀπὸ τὴ μεγάλη περιουσία, ὁ πατέρας τοῦ Ἰάκωβου πρέπει νὰ εἶχε καὶ ἀρκετὴ παιδεία. Στὸ συμπέρασμα αὐτὸ καταλήξαμε λαβαίνοντας ὑπόψη μας τὸν ἀριθμὸ τῶν βιβλίων τοῦ γιοῦ τοῦ Ἰάκωβου. Προεπαναστατικὰ ὁ Ἰάκωβος, σὲ ἡλικία 24 ἐτῶν, διέθετε 700 τόμους «βιβλιάδια διαφόρων Συγγραφέων, ποιητῶν καὶ λογογράφων κ.λ.». Μία τόσο σπουδαία βιβλιοθήκη δὲν ἦταν δυνατὸ νὰ εἶχε δημιουργηθεῖ ἐξολοκλήρου ἀπὸ ἓνα νέο 24χρονο. Θὰ πρέπει νὰ δεχτοῦμε τὴν ἄποψη ὅτι κληρονόμησε ἓνα μέρος τῶν τόμων, ἴσως καὶ τοὺς περισσότερους.

Μετὰ τις σπουδές του σὲ σχολεῖα τοῦ ἐλλαδικοῦ χώρου πῆγε στὴ Βλαχία, στὸ Βουκουρέστι, γιὰ ἀνώτερες σπουδές. Ἐκεῖ τὸν βρῆκε ἡ ἐπανάσταση τῆς Μολδοβλαχίας. Τὸ ἂν ὑπῆρξε φιλικὸς ἢ ὄχι, δὲν φαίνεται ἀπὸ κανένα στοιχεῖο, τουλάχιστον ἀπὸ αὐτὰ ποὺ εἶχαμε ὑπόψη μας. Διατηροῦσε σχέσεις μὲ τὸ φιλικὸ Κων. Πεντεδέκα καὶ ἴσως νὰ εἶχε μνηθεῖ στὰ μυστικά τῆς Ἐταιρείας ἀπὸ αὐτόν. Ὑπῆρξε ὅμως ἱερολογίτης καὶ πολέμησε μὲ

1. Βλ. Ν. Κ. Γιαννοῦλη, Θεσσαλοὶ ἀγωνιστὲς τοῦ 1821, «Θεσσαλικά Χρονικά» 12(1977-1979)170-171.

τὸν Ἀλέξανδρο Ὑψηλάντη στὶς γνωστὲς μάχες τῆς Μολδοβλαχίας. Μετὰ τὴν ἀποτυχία τῆς ἐπανάστασης ἐκεῖ, κατέβηκε στὴ Δυτικὴ Ἑλλάδα τὸ Σεπτέμβρη τοῦ 1821. Μαζί του ἦρθαν καὶ οἱ ἀδερφοὶ του, τῶν ὁποίων δὲν γνωρίζουμε τὰ ὀνόματα, καὶ πολλοὶ συγγενεῖς του, ὅπως οἱ δύο ἀνεψιοὶ του, ὁ Ἰωάννης Περικλῆς ἢ Περικλίδης¹ καὶ ὁ Εὐάγγελος Σχινᾶς².

Ἀμέσως ἐξόπλισε δικό του σῶμα μὲ περισσότερους ἀπὸ 20 ἄνδρες. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ δικό του σῶμα, στὴν Ἐπανάσταση τοῦ 1821 πῆραν μέρος καὶ 250 ἐμπειροπόλεμοι συγγενεῖς του. Ἀπὸ αὐτοὺς μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ἀγώνα ἐπέζησαν μόνο 12, πού εἶχαν αἰχμαλωτιστεῖ ἀπὸ τοὺς Τούρκους καὶ τοὺς ἀπελευθέρωσε ὁ ἴδιος στὰ 1825. Οἱ ἄλλοι 238 σκοτώθηκαν στὶς διάφορες μάχες πού ἔγιναν στὴν Κασσάνδρα, στὴν ἐπανάσταση τοῦ Ὀλύμπου, στὰ Ψαρά, στὸ Τρίκερι, στὴν Εὐβοία, στὸ Νεόκαστρο καὶ σὲ ἄλλες μάχες στὴ Δυτικὴ καὶ στὴν Ἀνατολικὴ Στερεὰ Ἑλλάδα.

Στὴν ἀρχὴ ἀκολούθησε τὸν Ἀλέξανδρο Μαυροκορδάτο στὴ Δυτικὴ Στερεὰ, καὶ στὰ 1822 τὸν Κυριακούλη Μαυρομιχάλη. Μὲ τὸ Μαυρομιχάλη πολέμησε στὶς μάχες τῆς Πάτρας, τοῦ Ναυπλίου, στὴν πρώτη πολιορκία καὶ στὴν ἄλωση τῆς Κορίνθου, στὶς μάχες τοῦ Ἄργους, τῶν Δερβενακίων καὶ τῶν Βασιλικῶν. Στὶς 14 Ἀπριλίου τοῦ 1822 διορίστηκε στρατιωτικὸς ἔφορος τῶν Ὀλυμπίων ἀγωνιστῶν, στὴν ἐκστρατεία τοῦ Δράμαλη διορίστηκε φροντιστῆς, καὶ τὸν Ἰούνιο τῆς ἴδιας χρονιᾶς διορίστηκε γενικὸς ἐπιθεωρητῆς καὶ φροντιστῆς τοῦ στρατοπέδου τῆς Εὐβοίας. Στὰ 1823 πῆρε μέρος ὑπὸ τὴν ἀρχηγία τοῦ Καρατάσου καὶ τοῦ Διαμαντῆ Νικολάου-Ὀλύμπιου στὶς ἐκστρατείες τῆς Εὐβοίας καὶ τοῦ Τρίκερι. Στὶς 19 Ὀκτωβρίου τῆς ἴδιας χρονιᾶς διορίστηκε γενικὸς ἀστυνόμος στὴν ἐπαρχία τῆς Λιβαδιᾶς, καὶ στὶς 3 Ἰουνίου τοῦ 1824 διορίστηκε γενικὸς ἐπιθεωρητῆς καὶ φροντιστῆς. Στὰ 1825 πολέμησε ὑπὸ τὴν ἀρχηγία τοῦ Δημ. Ὑψηλάντη στοὺς Μύλους, στὰ Βέρβαινα, στὴν Τρίπολη, στὸ Μυστρά, καὶ στὸ Λεωνίδι. Στὸ διάστημα 1825-1826 κατατάχτηκε στὸ τακτικὸ σῶμα τοῦ Φαβιέρου, παρακινώντας καὶ ἄλλους νέους. Σ' αὐτοὺς κατέβαλε γιὰ 6 μῆνες τοὺς μισθοὺς τους. Στὰ 1827 πολέμησε μὲ τὸν Καρατάσο καὶ μὲ τὸν Κωλέττη στὴν Ἀταλάντη, μὲ τὸν Καραϊσκάκη στὸν Πειραιά, μὲ τὸν Καρατάσο, μὲ τὸν Κριεζώτη καὶ μὲ τὸν Διαμαντῆ Νικολάου-Ὀλύμπιο στὸ Τρίκερι καὶ στὴν Εὐβοία.

Στὸ διάστημα 1826-1828 πῆγε ὡς ἀποσταλμένος τῶν Διοικήσεων 9 φορές στὶς Βόρειες Σποράδες γιὰ νὰ διοργανώσει τὰ σώματα τῶν Ὀλυμπίων

1. Βλ. σύντομη ἀναφορὰ γι' αὐτὸν στὸ δημοσίευμα Στ. Παπαδόπουλου, Μακεδονικὰ σύμμεικτα, «Μακεδονικὰ» 6(1964-65)164-168.

2. Βλ. «Θεσσαλικὰ Χρονικὰ» 12(1977-1979)183.

ἀγωνιστῶν, καὶ γιὰ νὰ συντονίσει τὶς ἐνέργειές τους ἐναντίον τῶν Τούρκων. Στὰ 1829 διορίστηκε ἀπὸ τὴν Κυβέρνηση τοῦ Καποδίστρια «Αὐτόφορος τοῦ Στρατιωτικοῦ Ἐφόρου καὶ ἐπιθεωρητῆς τῶν Στρατευμάτων τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος». Στὴ θέση αὐτὴ παρέμεινε ὡς τὸ 1832, ὁπότε ἀποστρατεύτηκε μὲ τὸ βαθμὸ τοῦ ἀντιστρατήγου.

Στὰ 1833 ζήτησε νὰ ἀποζημιωθεῖ ἀπὸ τὸ Κράτος ὑποβάλλοντας ὅλα τὰ πιστοποιητικά του. Ὅσο διάστημα ὑπῆρξε τὴν Πατρίδα δὲν ἔλαβε κανένα μισθό. Γι'αὐτὸ τὸ λόγο τὸ Κράτος τοῦ χρωστοῦσε, ὅπως τὸ λέει ὁ ἴδιος τεκμηριώνοντάς το, 23.097 φοίνικες καὶ 20 λεπτά.

Τί πέτυχε μὲ τὶς ἐνέργειές του δὲν μποροῦμε νὰ τὸ ἐξακριβώσουμε μὲ βάση τὰ στοιχεῖα τοῦ φακέλου του, ὅπως δὲν μποροῦμε ἐπίσης νὰ ἐξακριβώσουμε τὴν οἰκογενειακὴ κατάστασή του. Πουθενὰ δὲν φαίνεται ὅτι ἦταν ἔγγαμος καὶ ὅτι εἶχε παιδιά. Στὰ 1865 ἠ ἀνεψιά του Φιλισίδου-Ὀλύμπιου διεκδικοῦσε γιὰ λογαριασμό της, ὡς κληρονόμος τοῦ Ἰάκωβου Περικλῆ, 2.800 γρόσια σὲ ὁμόλογα, ποὺ χρωστοῦσε στὸ θεῖο της τὸ Κράτος.

Τὰ ἔγγραφα τοῦ Ἰάκωβου Περικλῆ Ὀλύμπιου ποὺ ἐκδίδουμε ἐδῶ εἶναι συνολικὰ 25. Ἀπὸ αὐτὰ τὰ 17 προέρχονται ἀπὸ τὰ Γενικὰ Ἀρχεῖα τοῦ Κράτους (ΓΑΚ) καὶ τὰ ὑπόλοιπα 8 ἀπὸ τὸ Ἀρχεῖο τῶν Ἀγωνιστῶν (Α.Α.) τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης. Τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ ἔγγραφα τῶν ΓΑΚ εἶναι συνοπτικά καὶ καλύπτουν τὴ δράση τοῦ φροντιστῆ Ἰ. Περικλῆ Ὀλύμπιου ἀπὸ τὸ Μάρτη ὡς τὸ Σεπτέμβρη τοῦ 1824. Τὰ ἔγγραφα τοῦ Α.Α. εἶναι ἐκτεταμένα, ὅπως θὰ δοῦμε στὴ συνέχεια, καὶ ἀναφέρονται στὴν ὅλη προσφορά του στὸν Ἀγῶνα.

Τὰ 17 ἔγγραφα ἀπὸ τὰ Γ.Α.Κ.

Τὰ 17 ἔγγραφα ἀπὸ τὰ Γ.Α.Κ., ποὺ μᾶς δίνουν στοιχεῖα γιὰ τὴ δράση τοῦ Ἰάκωβου Περικλῆ Ὀλύμπιου ὡς φροντιστῆ στὴν Πελοπόννησο, εἶναι τὰ ἑξῆς:

1. Τὸ ἔγγραφο μὲ ἀριθμὸ 508/3.3.1824 τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος, μὲ τὸ ὁποῖο παραγγέλνει τὸ Ὑπουργεῖο τῆς Οἰκονομίας νὰ πληρώσει στὸν Περικλῆ 12 μισθοὺς πρὸς 80 γρόσια τὸν καθένα γιὰ τὶς ὑπηρεσίες ποὺ πρόσφερε στὴν πατρίδα ὡς φροντιστῆς γιὰ ἓνα σχεδὸν χρόνον. Ὁ Περικλῆς βρισκόταν σὲ μεγάλη ἔνδεια, καὶ γι'αὐτὸ κατέφυγε στὴ Διοίκηση ζητώντας τοὺς μισθοὺς του. Τὸ ἔγγραφο ὑπογράφουν, ὁ Γ. Κουντουριώτης, ὁ Παν. Μπότσης, ὁ Ἰ. Κωλέττης, ὁ Ἀναγν. Σηλιωτάκης, κι ὁ Νικ. Λόντος.

2. Ὅμοιο σχεδὸν μὲ τὸ παραπάνω ἀχρονολόγητο ἔγγραφο. Εἶναι γραμμένο στὴν πίσω μεριὰ τοῦ ἴδιου φύλλου, στὸ ὁποῖο εἶναι γραμμένο καὶ τὸ παραπάνω, καὶ συνεπῶς εἶναι τῆς ἴδιας περίπου χρονολογίας (3-4. 3. 1824).

3. Τὸ ἔγγραφο μὲ ἀριθμὸ 772/27.3.1824 τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος

πρός τὸ στρατόπεδο τοῦ Ναυπλίου. Εἶναι ἀνυπόγραφος διορισμὸς τοῦ Περικλῆ ὡς φροντιστῆ στὸ στρατόπεδο τοῦ Ναυπλίου.

4. Τὸ ἔγγραφο μὲ ἀριθμὸ 777/27.3.1824 τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος πρὸς τὸ Ὑπουργεῖο τῶν Πολεμικῶν. Εἶναι κι αὐτὸ ἀνυπόγραφο. Μὲ αὐτὸ γνωρίζεται στὸ Ὑπουργεῖο ὁ διορισμὸς τοῦ Περικλῆ ὡς φροντιστῆ.

5. Ἡ ἀναφορὰ τοῦ Ἰάκωβου Περικλῆ Ὀλύμπιου ἀπὸ τοὺς Μύλους τοῦ Ναυπλίου μὲ ἡμερομηνία 19.4.1824 πρὸς τὴν Ὑπέρτατη Διοίκηση. Ὁ φροντιστῆς Περικλῆς ἀναφέρει ὅτι ὁ Ὑδραῖος καπετάνιος Νικολῆς δὲν τοῦ παρέδινε τὸ φορτίο μὲ τὸ σιτάρι ἐὰν δὲν τὸ πλήρωνε πρῶτα. Αὐτὸς δὲν εἶχε λεφτά, κι ἔτσι τὸ στράτευμα κινδύνευε νὰ μείνει νηστικό, ἀφοῦ τὰ τρόφιμα εἶχαν σωθεῖ.

6. Δεύτερη ἀναφορὰ μὲ ἡμερομηνία 20.4.1824, πρὸς τὴν Ὑπέρτατη Διοίκηση τοῦ Περικλῆ. Τὴν ἔστειλε κι αὐτὴ ἀπὸ τοὺς Μύλους τοῦ Ναυπλίου, κι ἔχει σχέση μὲ τὴν προμήθεια τοῦ σιταριοῦ ἀπὸ τὸν Ὑδραῖο καπετάνιο. Μιλεῖ καὶ πάλι γιὰ τὶς δυσκολίες ποὺ συναντᾷ γιὰ νὰ ἐξοικονομήσει τρόφιμα γιὰ τὸ στρατόπεδο καὶ ἀναφέρει πόσα ταῖνια καὶ σὲ ποιούς τὰ δίνει. Γιὰ νὰ δώσει τὴν ἀκριβῆ εἰκόνα τῆς κατάστασης στὴν ὁποία βρίσκεται, ἀναφέρει ὅτι ἡ ἔλλειψη τῶν τροφίμων τὸν ἀνάγκασε νὰ ἀρπάξει (= νὰ ἐπιτάξει) ἀπὸ κάποιους νομάδες, Βλάχους τοὺς λέει, καὶ ἀπὸ τοὺς Μύλους 600 ὀκάδες ἀλεύρι. Γιὰ νὰ μπορέσει λοιπὸν νὰ ἐξασφαλίσει τρόφιμα γιὰ τὸ στρατό, πρέπει νὰ ἔχει μετρητά, διότι ἀλλιῶς τὸν φοβερίζουν οἱ προμηθευτές.

7. Τρίτη ἀναφορὰ τοῦ Περικλῆ πρὸς τὴν Ὑπέρτατη Διοίκηση, ἀπὸ τοὺς Μύλους τοῦ Ναυπλίου, μὲ ἡμερομηνία 13.5.1824. Ἀναφέρει ὅτι ὁ πραγματιστῆς (= τροφοδότης) Ἀντώνης Κορμηκιάρης, ποὺ τοῦ χορήγησε 3.000 ὀκάδες σιτάρι, ζητεῖ νὰ τοῦ προσκομίσει τὴν κυβερνητικὴ διαταγὴ γιὰ νὰ τοῦ δώσει καὶ τὶς ὑπόλοιπες 1.000 ὀκάδες σιτάρι.

8. Τέταρτη ἀναφορὰ τοῦ Περικλῆ πρὸς τὴν Ὑπέρτατη Διοίκηση, ἀπὸ τοὺς Μύλους τοῦ Ναυπλίου, μὲ ἡμερομηνία 16.5.1824. Καὶ πάλι ἀναφέρει τὶς ἐλλείψεις σὲ τρόφιμα τοῦ στρατοπέδου τοῦ Ναυπλίου, κάνοντας παράλληλα καὶ μία ἀπογραφή τῶν ταϊνίων, ποὺ ἀνέρχονται σὲ 730 συνολικά.

9. Πέμπτη ἀναφορὰ τοῦ Περικλῆ πρὸς τὴν Ὑπέρτατη Διοίκηση, ἀπὸ τοὺς Μύλους τοῦ Ναυπλίου, μὲ ἡμερομηνία 17.5.1824. Ἀναφέρει ὅτι ἡ ἐξέγερση μικρῶν ποσοτήτων τροφίμων δὲν λύνει τὸ πρόβλημα. Στοις Μύλους ἔχει πιά ἐκλείψει κάθε δυνατότητα γιὰ τὴν ἐξέγερση σιταριοῦ καὶ ἀλεύρου. Πρέπει τὸ Ἐκτελεστικὸ νὰ κάνει ὅ,τι πρέπει γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς κατάστασης.

10. Τὸ ἀνυπόγραφο ἔγγραφο τῆς 18.5.1824, ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὸ Ἐκτελεστικὸ Σῶμα (χωρὶς νὰ φαίνεται), καὶ ἀπευθύνεται πρὸς τὸν «εὐγενέστατον Κ: Μαρσιλέζην». Δίνεται ἐντολὴ νὰ παραδώσει στὸ φροντιστῆ Πε-

ρικλή 100 κιλά σιτάρι. Τὸ κιλό ἐδῶ, καθὼς καὶ στὰ ἄλλα ἔγγραφα μας, ἰσοδυναμεῖ μὲ 22 ὀκάδες.

11. Δεύτερο ἀνυπόγραφο ἔγγραφο τῆς 25.5.1824, ὅπως καὶ τὸ παραπάνω τῆς 18.5.1824, μὲ τὸ ὁποῖο ἐντέλεται ὁ Μαρσιλέζης νὰ δώσει στὸν Περικλῆ 50 κιλά σιτάρι.

12. Ἐκτη ἀναφορά τοῦ Περικλῆ πρὸς τὴ Σεβαστὴ Διοίκηση, ἀπὸ τὸ Ναύπλιο μὲ ἡμερομηνία 17.6.1824. Σὲ αὐτὴν ἀναφέρει ὅτι ἐνῶ εἶχε ἀποκάμει ἀπὸ τὶς δυσκολίες τῆς ὑπηρεσίας του καὶ εἶχε ἐκδηλώσει τὴν πρόθεση νὰ παραιτηθεῖ ἀπὸ τὸ ἀξίωμα τοῦ φροντιστῆ, ἡ Διοίκηση τὸν μετέπεισε νὰ παραμείνει. Ἀναπάντεχα ὁμῶς τὸ Ὑπουργεῖο τῆς Οἰκονομίας τὸν ἀντικατάστησε μὲ τὸ γαμπρὸ τοῦ γενικοῦ γραμματέα Σπ. παπα-Ἀλεξοπούλου, γεγονός πού τὸν στενοχώρησε πολὺ. Μὲ τὴν ἀναφορά του αὐτὴ ζητεῖ τὴν ἀποκατάστασή του, πού, καθὼς φαίνεται, εἶναι θέμα τιμῆς γι' αὐτόν.

13. Τὸ ἔγγραφο μὲ ἀριθμὸ 3121/7.8.1824 τοῦ Ὑπουργείου τῶν Πολεμικῶν πρὸς τὸ Ἐκτελεστικὸ Σῶμα. Μὲ τὸ ἔγγραφο αὐτὸ τὸ Ὑπουργεῖο τῶν Πολεμικῶν ζητεῖ ἀπὸ τὸ Ἐκτελεστικὸ ὄλους τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ Περικλῆ. Τὸ ὑπογράφει ὁ ὑπουργὸς Α. Παπαγεωργίου κι ὁ γενικὸς γραμματέας τοῦ ὑπουργείου Δημ. Τομαρᾶς.

14. Τὸ ἀνυπόγραφο ἔγγραφο μὲ ἀριθμὸ 3591/9.8.1824 τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος μὲ τὸ ὁποῖο ζητεῖ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο τῆς Οἰκονομίας τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ Περικλῆ.

15. Τὸ ἐπίσης ἀνυπόγραφο ἔγγραφο μὲ ἀριθμὸ 3938/19.8.1824 τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος πρὸς τὸ Ὑπουργεῖο τοῦ Πολέμου μὲ τὸ ὁποῖο ἀναφέρεται στοὺς λογαριασμοὺς τοῦ Περικλῆ.

16. Ἐβδομὴ ἀναφορά τοῦ Περικλῆ πρὸς τὴ Σεβαστὴ Διοίκηση ἀπὸ Ναύπλιο μὲ ἡμερομηνία 21.8.1824. Μὲ αὐτὴν ἀναφέρει ὅτι καθὼς πῆγε στὸ Ναύπλιο δὲν βρῆκε ἕνα οἶκημα γιὰ νὰ μείνει καὶ γι' αὐτὸ ἀρρώστησε. Βρῆκε κάποτε ἕνα μικρὸ σπιτάκι στὸ ὁποῖο ἔμενε μὲ κάποιον φίλο του, ἀλλὰ ἡ Ἐπιτροπὴ (κάποια κρατικὴ ἐπιτροπὴ πού θὰ ρύθμιζε τὰ προβλήματα τῶν προσφύγων) τοῦ ἔκανε ἔξωση. Διαμαρτύρεται λοιπὸν λέγοντας ὅτι ἄλλοι «ἀναξιώτατοι» βολεύτηκαν, ἐνῶ αὐτός πού πρόσφερε τόσα στὴν Πατρίδα καὶ εἶναι ἐπιπλέον καὶ ἄρρωστος μένει ἀταχτοποίητος. (Βλέπε τὴ φωτοτυπία πού παραθέτουμε παρακάτω, τῆς ἀναφορᾶς αὐτῆς, εἰκ. 1).

17. Τὸ ἔγγραφο χωρὶς ἀριθμὸ, τῆς 17.9.1824 τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Πολέμου, μὲ τὸ ὁποῖο γνωστοποιεῖ στὸ Ἐκτελεστικὸ Σῶμα ὅτι ἡ τριμελὴς ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ ἔλεγε τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ Περικλῆ καὶ διαπίστωσε ὅτι ἡ Διοίκηση χρεωστεῖ στὸ φροντιστὴ Περικλῆ 1.104: 35 γρόσια κι ὅτι χάρις στὴν ἀξιότητά του περίσσεψαν πολλὰ ταῖνια τὰ ὁποῖα δὲν ἐκμεταλλεύτηκε ὁ ἴδιος ἀλλὰ παρέδωσε στὴ Διοίκηση. Τὸ πόρισμα τῆς ἐπι-

τροπῆς αὐτῆς ἐπιβεβαιώνει τὴν τιμιότητα τοῦ ἀγωνιστῆ Ἰάκωβου Περικλῆ Ὀλύμπιου.

Στὴν ἔκδοση τῶν ἐγγράφων κρατοῦμε τὴν ὀρθογραφία τους.

1

ἀριθ. 508

Τὸ Ἐκτελ[εστικὸν] Σῶμα

Πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας

ὁ Κύριος Ἰάκωβος Περικλῆς κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. [κενὸ] ἀναφορὰν τοῦ ὑπουργείου τῶν Πολεμικῶν, ἐδούλευσε τὴν Πατρίδα φροντιστῆς εἰς διάστημα ἑνὸς χρόνου ὅθεν διατάσσεται τὸ ὑπουργεῖον τῆς οἰκονομίας λογαριάσαν τὸν μισθὸν αὐτοῦ πρὸς ὀγδοήκοντα γρόσια: ἀριθ: 80: τὸν καθ' ἕκαστον μῆνα, νὰ μετρήσῃ πρὸς αὐτὸν μέρος μὲ τὸ ἐπὶ χεῖρας διὰ τὴν ἄκραν του ἔνδειαν διὰ τὰ λοιπὰ δὲ νὰ τῷ δώσῃ ἀποδεικτικόν. Ἐν Κρανιδίῳ τῇ 3: Μαρτίου 1824.

Ὁ Πρόεδρος

γεώργιος κομματουριώτης

Παναγιώτης μπότσης

Ἰωάννης Κωλέττης

ἀναγνώστης Σπυλιτάκη

Νικόλαος λόντος

Γ.Α.Κ. Ἐκτελεστικό, 354

ὁ προσωρ[ινὸς]: Γεν. Γραμματεὺς
[ἀνυπόγραφο]

2

ἀριθ. [κενὸ]

Τὸ Ἐκτελ[εστικὸν] Σῶμα

Πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας

Διατάσσεται τὸ ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας νὰ λογαριάσῃ ἑνὸς χρόνου μισθὸν πρὸς ὀγδοήκοντα γρόσια: τὸν καθ' ἕκαστον μῆνα τοῦ κυρίου Ἰακώβου Περικλέους, διότι ἐχρημάτισεν ἐκ διαλειμάτων εἰς διάφορα μέρη φροντιστῆς διωρισθεὶς παρὰ τῆς Διοικήσεως καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς κατὰ τὰ ἀνά χεῖρας του ἀποδεικτικά. μετέπειτα δὲ νὰ μετρήσῃ ἐξ αὐτῶν μέρος μετὰ πρὸς τὸ παρὸν εἰς αὐτὸν διὰ τὴν ἄκραν ἔνδειαν, διὰ δὲ τὰ λοιπὰ νὰ τῷ δώσῃ ἀποδεικτικὸν πληροτέον εἰς εὐκαιρίαν τοῦ Ἐθν[ικοῦ] Ταμείου.

Γ.Α.Κ. Ἐκτελεστικό, 354.

3

Περίοδος Β'. Προσωρ[ινὴ] Διοίκησις] Α' τῆς Ἑλλά[δος].

ἀριθ. 772

Τὸ Ἐκτελ[εστικὸν] Σῶμα

Πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν ἀρμάτων τῶν πολιορκούντων τὸ Ναύπλιον

ὁ Κύριος Ἰάκωβος Περικλῆς διορίσθη φροντιστῆς τοῦ στρατοπέδου τοῦ πολιορκουῦντος τὸ Ναύπλιον, καὶ ἀποστέλλεται αὐτοῦ διὰ τὴν ἐνεργίην τὸ χρέος του. ἀπ' αὐτὸν λοιπὸν νὰ λαμβάνητε εἰς τὸ ἐξῆς τὰ καθημερινὰ Σας ταῖνια.

Ἐκ Μύλων Ν[αυπλίου] τῆ 27 Μαρτίου 1824

ὁ Πρόεδρος

Γ.Α.Κ. Ἐκτελεστικό, 525

[ἀνυπόγραφο]

4

ἀρ. 777

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα

Πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Πολεμικῶν

Διατάττει

α'. ὁ Κ. Ἰάκωβος Περικλῆς διορίζεται φροντιστῆς τοῦ πολιορκουῦντος στρατοπέδου τὸ Ναύπλιον.

β'. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Πολεμικῶν διορίζεται νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα διὰ ταῦτα (;).

Ἐκ Μύλων Ν[αυπλίου] τῆ 27: Μαρτίου 1824

ὁ Πρόεδρος

Γ.Α.Κ. Ἐκτελεστικό, 526

[ἀνυπόγραφο]

5

Ἐπερτάτη διοίκησις

καθὼς μὲ ἐπροστάξατε νὰ εἰπῶ τὸν πάπ. νικολή ὁποῦ εἶχε τὸ κάρικον (=φορτίο) τὸ σιτάρι διὰ τὴν νὰ μὲ δίδῃ πενήντα ἢ ἑκατὸν κιλιά. δὲν ἐστάθη κατ' οὐδένα τρόπον νὰ μὲ δόσῃ λεγωντάς μου διαφόρους προφάσεις καὶ μάλιστα ζητᾶ ἐπὶ χεῖρας τὴν πληρωμὴν διὰ δέκα κιλιά καὶ ὄχι διὰ 50 ἢ 100. ἐγὼ εἶμαι εἰς ἀπορίαν σιτάρι δὲν ἔχω, ἀλεύρι δὲν ἔχω, ψωμὶ δὲν ἔχω τὸ στράτευμα αὔριον εἶναι νησιτικόν, καὶ περαιτέρω δὲν ἤμπορῶ τί νὰ πῶ. ὁ ὑδραῖος ἐτοῦτος ζητᾶ τοὺς παράδες, ἢ ὡς αὔριον μὲ σκοτώνει ἂν δὲν τοὺς δόκω καὶ τοὺς ζητᾶ ἀπὸ μένα, καὶ στείλατέ με διαταγὴν σας μὲ τὸν ἴδιον τί νὰ κάμω! γράφετε καὶ πρὸς τὸν ἴδιον ὁποῦ ἔχει τὸ κάρικον, ἢ πρὸς ἄλλον κανένα, διὰ τὴν οἰκονομηθῆ ἀπόψε τὸ ὀγληγορώτερον, καὶ μετὰ βαθυτάτου σέβας μένω.

τῆ 19 ἀπριλίου [1]824

μύλωθεν

Γ.Α.Κ. Ἐκτελεστικό, 686

προθυμότητος

Ἰάκωβος Περικλῆς

6

Ἐπερτάτη Διοίκησις

Ἐγὼ κατὰ τὴν χθεσινήν ἀναφορὰν μου, τὴν ὁποῖαν ἔκαμα πρὸς τὸ Σ[ε-

βαστόν] τοῦτο Σῶμα, ὡς ἤμην διὰ λόγον διατεταγμένος νὰ λάβω ἀπὸ τὸν πραγματιστὴν τοῦ καραβίου 100: ἢ 50 κοιλὰ σητάρι. τουλάχιστον, πρὸς ἐξοικονόμησιν τοῦ στρατοπέδου μου κατὰ τὸ παρόν, λέγωντας εἰς αὐτὸν ἐκ μέρους τῆς Σ[εβαστῆς] Διοικήσεως μυρίας ὑποσχέσεις καὶ διαφόρους τρόπους καταπιστικούς καὶ μ' ὅλα ταῦτα ἐστάθην ἀδύνατον διὰ νὰ λάβω, ὄχι τόσον 100 ἢ 50 κοιλὰ ὅπου ζητῶ, ἀλλὰ μῆτε 5: τουλάχιστον δὲν δίδει χωρὶς νὰ λάβω πληρωμὴν πρῶτον, καὶ τέλος δὲ ἀμηχανῶν εἰς ὅλα ὅτι τὸ στράτευμα διὰ σήμερον ἤθελε μείνει νηστικὸν δι' ὅλου, καὶ διὰ νὰ μὴ γίνῃ καμμία σύγκυσις μεταξύ του, βιασθεὶς καὶ προβλέπων πολλὰ πράγματα, καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ κανέναν ἄλλον πραγματιστὴν ἀπὸ τοὺς ἐδῶ δὲν ἔδωσε πίστιν εἰς τὴν Σ. Διοίκησιν διὰ νὰ δώσῃ σιτάρι, πρῶτον χωρὶς νὰ πληρωθῇ, τρέχων ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἄρπαξα ἀπὸ βλάχους καὶ ἀπὸ τοὺς Μύλους ἐξακοσίας τόσας ὀκάδας ἀλεύρι, μὲ τόσας δυσκολίας, διὰ νὰ οἰκονομήσω τὰ συνήθη ταῖνια τοῦ στρατοπέδου, ἐπιστατήσας μόνος μου ὄλην τὴν νύκτα, γιὰ νὰ τὰ ἐτοιμάσω, μίαν ὥραν ἀρχήτερον πρὸς ἀποφυγὴν λογοτριβῶν, καὶ συγχίσεων, καὶ ἀπὸ τοὺς ἔχοντας τὸ ἀλεύρι, καὶ ἀπὸ τοὺς τζαουσάδες (= λοχίες), οἵτινες στέκονται ἀνυπομόνως ἐπὶ κεφαλῆς, ζητῶντες χωρὶς ἄλλο τὰ συνήθη των ταῖνια, τὰ ὅποια συμποσοῦνται κατὰ τοὺς ἐγγράφους ντεσκερέδες τῶν ἀρχηγῶν καπετὰν σκούρη, καὶ καπετὰν Νικόλα λάμπρου Γκίκα, (τοὺς ὁποίους φυλάττων ἀνὰ χεῖρας) τόσα ὡς ἀκολούθως φαίνεται.

Διὰ τοὺς κρανιδιώτας ταῖνια	300	μεταφορὰ ταῖνια 997	τὰ ὅποια διὰ/
καπ. Χ[ατζῆ]: Χρηστον Βούργαρη	320	νέμονται καθ' ἡμέραν	εἰς
κωνσταντῖνον λευκαδίτην	153	τὸ στρατόπεδον	
Γραμματικόπουλον Ἰωσήφ	68	διὰ δὲ τῶν ἐδῶ δουλευτάδων	
Δημ: Κυριαζῆν τοῦ παπα-γιώργη	22	τοῦ ψωμοῦ εἶναι τὰ ἐξῆς.	
καπετὰν Παναγῆ	20	εἰς κλαδιά δέκα φορτὸ	
Ἰωάννην Σουλιώτην	32	ματα καθ' ἡμέραν	10
ἀντώνιον Βουρίκα	20	εἰς χαμαλήκαν.....	10
καπετὰν Ἰωάννην	22	εἰς τὸ καῖκι.....	6
καὶ διὰ τοὺς ἀρχηγούς χάσικα	20	διπλὰ 40 καὶ διὰ τροφήν μας ἐδῶ	7
	997		1030

σ. 2 αὐτὸ τοῦτο δίδοντας καθ' ἡμέραν τακτικὰ χωρὶς νὰ λείψῃ ἐν ἐκτὸς μερικῶν ἕως 10-15 ἀτάκτων, ὅπου δίδονται ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, καὶ ἄλλα μετὰ τρίβονται εἰς τὸ καῖκι, καὶ ἄλλα καίονται εἰς τὸν φούρνον, ἐγὼ δὲ δι' ὅλα αὐτὰ μὲ ὄλον ὅπου φέρομαι μὲ ὄλην τὴν ἀπαιτουμένην μέθοδον τῆς Οἰκονομίας διὰ νὰ τὰ ἐλαττώσω τρέμω νὰ δώσω ἕνα μόνον περισσότερον, μ' ὄλον τοῦτο δὲν ἤμπορῶ νὰ τὸ ἀποφύγω. Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἐγὼ σιτάρι διὰ νὰ οἰκονομήσω τὸ στρατόπεδον αὔριον, δὲν ἔχω, καὶ ἀπὸ τοὺς ἐδῶ δὲν εὐρίσκω τρόπον εὐκολίας διὰ νὰ λάβω ἄνευ μετρητῶν, μῆτε ἕνα κοιλόν, ὁ πρῶτος ὅπου ἔλαβα τὸ σιτάρι

μέ φοβερίζει καὶ ζητᾷ τὸ δίκαιόν του ἀπὸ ἐμὲ αὐτοὶ δὲ ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἄρπαξα τὸ ἀλεύρι τὸ ζητοῦν χωρὶς ἄλλο σήμερον, ἐγὼ τί νὰ κάμω δι' αὐτὰ δὲν ἠξεύρω, ἄς στοχασθῆ ἡ Σ. Διοίκησις, ὅτι ἔχει στρατόπεδον, καὶ τοιοῦτον καὶ ἄς σκεφθῆ ὅτι ἄνευ μετρητῶν δὲν κατορθώνεται τὸ παραμικρόν. Ἐγὼ τὸ οἰκονόμησα ἕως εἰς αὐτὸ τὸ διάστημα χωρὶς μέσα, καὶ ἐκ τοῦ μισθοῦ, ὄχι διότι δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ οἰκονομήσω αὐτὸ τὸ μικρότατον στρατόπεδον, ὡς πρὸς ἐκεῖνα τῆς Εὐρύπου καὶ ἄλλα, τοῦ Δράμαλη, καθὼς εἶναι γνωστὸν εἰς ὅλους, ὅσοι μὲ ἐγνώρισαν, ἀπὸ τοὺς ὁποίους εἶναι καὶ πρῶτος καὶ δεύτερος θεῖος καὶ Σεβαστός μοι Κολέτης, παρὰ διότι μὲ ἐλείπον ὅλα τὰ ἀναγκαῖα, ἔνεκα τῶν ὁποίων, κοντεύω νὰ χάσω καὶ τὴν ὑπόληψίν μου, τὴν ὁποίαν φιλοτιμούμενος νὰ ἀξήσω, προσπαθῶ, καὶ ρισκοκινδυνεύω, μ' ὅλας μου τὰς δυνάμεις, νὰ δουλεύσω ὡς ξεῖρω τὴν Πατρίδα πιστῶς, διὰ νὰ φανῶ εἰς ὅλους ἀληθής, καὶ καλὸς πατριώτης, χωρὶς ποτὲ νὰ ἀκούσω, ἀπὸ κανένα τὴν παραμικρὰν κατάκρισιν, ὅθεν παρακαλῶ θερμῶς τὴν Σ. Διοίκησιν νὰ οἰκονομήσῃ τὸ πρᾶγμα ὅπως βούλεται αὐτὴν τὴν στιγμὴν καὶ νὰ μὲ διατάξῃ τί νὰ κάμω εἰς τὸ ἐπόμενον.

Ἐν Μύλοις Ν[αυπλίου] τῇ 20 Ἀπριλίου 1824 καὶ μετὰ βαθυτάτου σέβας
μένω ὅλος εὐπειθέστατος

Ἰάκωβος Περικλῆς

Πρὸς τοῖς ἄλλοις παρακαλῶ, νὰ διατάξῃτε ὁποῖον μαγαζὶ θέλω μεταχειρισθῶ διὰ τὸ σιτάρι, ὡσὰν ὁποῦ ἐκεῖνο ὁποῦ εἶχον, μὲ διαταγὴν μὲ ἔβγαλαν.

Γ.Α.Κ. Ἐκτελεστικό, 697

7

Ἐπερτάτη Διοίκησις

Ἐγὼ ἀπεκείνην τὴν ἡμέραν, ὅπου εἰς Ἄργος τὸ Σεβαστὸν Ἐκτελεστικὸν Σῶμα ἀνέβη, μὴ ἔχων σιτάρι πρὸς ἐξοικονόμησιν τοῦ στρατεύματος, καὶ ἀναφερθεὶς εἰς τὴν Διοίκησιν τότε δὲν ἐστάθη δυνατὸν νὰ μοι δοθῆ διαταγὴ πρὸς τὸν πραγματιστὴν τοῦ σίτου: ἐπειδὴ τότε τὸ Σ: Ἐκτελεστικὸν ἦτον ἐπὶ ποδὸς καὶ ἔτοιμον νὰ καθβαλικεύσῃ μὲ βίαν διὰ τὸ Ἄργος. ἀλλὰ διὰ λόγον μόνον μοι ἐστείλετε μὲ τὸν καπ. Ἀντώνιον κορμικάρην νὰ μισθώσῃ τέσσαρας χιλιάδας ὀκάδας σίτον. ὁ πραγματιστὴς λοιπὸν πισθεὶς εἰς τοὺς λόγους τοῦ εἰρημένου καπ. ἀντόνι κορμικάρην μοι ἔδωσεν ἕως χθὲς τὸ βράδι τρεῖς χιλιάδας ὀκ. σίτον, ἕως εἰς τὰς τέσσαρας λείπονν χίλιας, τὰς ὁποίας δὲν θέλει νὰ μοι τὰς δώσῃ, μὲ τὸ νὰ ζητᾷ πρῶτον τὴν διαταγὴν διὰ ὅλην αὐτὴν τὴν ποσότητα τοῦ σίτου, καὶ ἀφ' οὗ τοῦ πάγω τὴν διαταγὴν μοι δίδει καὶ ταῖς ἐπίλοιπαις.

καὶ μετὰ σέβας μένω

Ἐν Μόλοις Ναυπλίου
τῆ 13: Μαΐου 1824
Γ.Α.Κ. Ἐκτελεστικό, 806

ὄλος εὐπειθεὶς
Ἰάκωβος Περικλῆς

8

Ἐπερτάτη Διοίκησις

Σιτάρι δι' αὔριον πρὸς ἐξοικονόμησιν τοῦ πολιορκουμένου στρατοπέδου τὸ Ναύπλιον δὲν εἶναι εἰς κατασκευὴν ταϊνίων διότι τὰ διακόσια κοιλὰ ὄπου μοι ἐδόθησαν ἀφ' ἧς τὸ Σ: Ἐκτελεστικὸν εἰς Ἄργος ἀνάβη μόλις ὡς σήμερον διήρκησαν: τὰ δὲ καθημερινὰ ταῖνια ὄπου εἰς Ἄργος στέλλω εἶναι τὰ ἑξῆς:

εἰς τοὺς κρानιδιώτας	300
εἰς τὸν λευκαδίτην	270
εἰς τὸν καπ. Παναγή	40
εἰς τὸν Κυριαζῆ Σκούρτη	60
εἰς τὸν Σουλιώτην	40
εἰς τὸν καπετὰν ἀντώνη Βουρίκα	20
	<hr/> 730

αὐτὰ λοιπὸν εἶναι τακτικά καὶ ἄφετε (;) μὲ ντεσχερέδες τοὺς (1 λέξη δυσνόητη) καὶ καπ. Νικόλα λάμπρου Κρανιδιώτη, ἐκεῖνα δὲ ὄπου μειράζονται ἐδῶ εἰς χαμάλιδες, εἰς κλαδιά, εἰς (1 λέξη δυσνόητη) διὰ τροφήν μας, στρατιώτας περαστικούς, ἄς εἶναι τὸ πολὺ ἄλλα ἑκατόν. ὅθεν δι' ὅλα αὐτὰ ἄς σκευθῆ ἡ Σε:

σ. 2 Διοίκησις καὶ ἄς ἀποφασίσῃ τάχιστα δι' αὐτὰ ἐπειδὴ / τὸ στρατόπεδον θέλει μείνει νηστικὸν αὔριον.

ἐν μόλοις Ναυπλίου

τῆ 16 μαΐου 1824

καὶ ἐγὼ εἶμαι πρόθυμος
εἰς τὰς ἐπιταγὰς τῆς
Ἰάκωβος Περικλῆς

9

Ἐπερτάτη Διοίκησις

Ἐγὼ πρὸς μόλις μὲ τόσας δυσκολίας ὑποσχέσεις καὶ μαλώματα ἠμπόρεσα νὰ οἰκονομήσω πεντακόσιες τόσες ὀκάδες σῖτον καὶ ἄλευρον εἰς ἐξοικονόμησιν διὰ σήμερον τῶν σνηθισμένων ταϊνίων τοῦ πολιορκουμένου στρατοπέδου τὸ Ναύπλιον, καὶ διὰ αὔριον πάλιν χρειάζεται ἄλλος τόσος καὶ περισσότερος εἰς κατασκευὴν ταϊνίων, καὶ ἀπ' ἐδῶ πλέον εἶναι ἀδύνατον νὰ οἰκονομηθῶμεν. τὸ δὲ Σεβαστόν, Ἐκτελεστικὸν ἄς ἀποφασίσῃ ὅπως αὐτῶ βούλεται περὶ τοῦ πρακτέου:

Τῶν δὲ καπετανέων τὰ ταῖνια ἐκτός τοῦ Χατζηχρήστου τὰ 400: εἶναι τὰ
αὐτὰ ὡς καὶ πρότερον. καὶ μετὰ σέβας μένω

ἐν μύλοις Ναυπλίου

ὄλος πρόθυμος εἰς τὰς ἐπιταγὰς τῆς

τῆ 17: Μαΐου 1824

Ἰάκωβος Περικλῆς

Γ.Α.Κ. Ἐκτελεστικό, 856

10

Ἄρ: 1516 πρὸς τὸν εὐγενέστατον Κ: Μαρσιλέζην

Διορίζεσθε νὰ δόσετε πρὸς τὸν φροντιστὴν Κύριον Περικλῆν ἑκατὸν κοι-
λὰ σιτάρι: Ἄρ. 100: εἰς λογαριασμὸν τῆς Διοικήσεως.

ἐκ Μύλων: τῆ 18. Μαΐου: 1824

Γ.Α.Κ. Ἐκτελεστικό, 856

11

Περ[ίδοξ] Βα

Ἄρ. 1638

Πρὸς τὸν Κύριον Μαρσιλέζην

Διορίζεσθε νὰ δόσητε εἰς τὸν φροντιστὴν Περικλῆν πενήντα κοιλὰ σιτάρι
Ἄρ: 50: εἰς λογαριασμὸν τῆς Διοικήσεως.

Ἐν Μύλοις τῆ: 26 Μαΐου: 1824

Γ.Α.Κ. Ἐκτελεστικό, 1056

12

Σεβαστὴ Διοίκησις

Διὰ ν' παραστήσω μὲ ἕκτασιν πόσην ἀγωνίαν ἐδοκίμαζεν αὐτὴ ἡ ψυχὴ
μου, πόσην ταλαιπωρίαν αὐτὸ τὸ σῶμα μου διὰ νὰ ἐκπληρῶ ἐξηκριβωμένως
τὸ ὑπόργημα τὸ ὁποῖον ἐνεπιστεύθη, αὐτὸ ὡς βέβαιον πρὸς τὴν Σεβαστὴν
Διοίκησιν εἶναι περιττόν.

Πλὴν μ' ὄλα ταῦτα καὶ τ' ἄλλα τῶν ἀχρείων στρατιωτῶν, ἐν ᾧ τελευταῖ-
ον ἀπέκαμον, καὶ ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις ἐμψυχώσασά με μὲ κατηνάγκασε νὰ
ἐξακολουθήσω πάλιν τὸ χρέος μου, καὶ ἐν ᾧ ἐγὼ παραλαβὼν τὸ διορισθὲν ἰκά-
νὸν γένημα παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Οἰκονομίας πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν ἐν-
ταῦθα στρατευμάτων, καὶ ἀμέσως τότε μόνος μου μὴ ἔχων ταχὴν ὄνον εἰς τὸ
νὰ μὲ προφθάσῃ μὲ ἄλευρον, ἔτρεξα ὁ ἴδιος νὰ τὸν ἐτοιμάσω τὴν ἰδίαν νύκτα
καὶ ἐτοιμάσας μέρος, ἔμβασα εἰς τὸν γενικὸν τῆς οἰκονομίας Γραμματεῖα διὰ
νὰ προφθασθῶσι τὰ ταῖνια ἐγὼ δὲ ἔμεινον εἰς περιλαβὴν τοῦ λειποῦ ἀλεύρου
καὶ οὕτως νὰ ἔλθω εἰς ἐξακολούθησιν τοῦ ἔργου μου. ἐν τῷ μεταξὺ δὲ τῆς δια-

τριβῆς ταύτης ἔξαφνα ἤδη παρατηρῶ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας δὲν ἠξεύρω πῶς, διορίζει ἀντ' ἐμοῦ ἄλλον φροντιστὴν τὸν γαμβρὸν τοῦ Γεν. Γραμματέως Σπυρίδωνος παπα-Ἀλεξοπούλου, ἐμὲ δὲ ν' ἀποβάλλῃ δοκιμότερον. ἀναφέρω λοιπὸν ταῦτα πρὸς τὴν Σεβαστὴν Διοίκησιν διὰ νὰ μὲ ὀδηγήσῃ καὶ διατάξῃ τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ ὑπουργεῖμα τοῦ φροντιστοῦ.

ἐν Ναυπλίῳ

τῆ 17 Ἰουνίου 1824

Γ.Α.Κ. Ἐκτελεστικὸ, 1293

καὶ μετὰ σέβας μένω

ὄλος πρόθυμος

Ἰάκωβος Περικλῆς

13

Περί[οδος] Βα
ἀριθ: 3121

Προσωρινὴ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος
Πρὸς τὸ Σεβαστὸν Ἐκτελ. Σῶμα.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Πολεμικῶν-

Διὰ νὰ θεωρηθοῦν οἱ λογαριασμοὶ τοῦ Κυρίου Ἰακώβου Περικλέους ἀναγκαιοῦν ἀποδεικτικά, ἐκ τῶν ὁποίων μέρος ἐπαρρησίασε, καὶ μέρος εὑρίσκονται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας.-

Διὰ τοῦτο ἐξαιτεῖται τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο, νὰ δωθῇ ἐπιταγὴ πρὸς τὸ ρηθὲν ὑπουργεῖον, νὰ διευθύνῃ ἐνταῦθα, ὅ,τι ἀποδεικτικά εὑρίσκονται ἐκεῖ σχετικά εἰς τὴν θεώρησιν ὄλων τῶν λογαριασμῶν του.

Ἐν Ναυπλίῳ τῆ 7
αὐγούστου 1824

ὁ ὑπουργὸς τῶν Πολεμικῶν
ἀ. παπαγεωργίου
ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
Δημήτριος Τομαράς

Γ.Α.Κ. Ἐκτελεστικὸ, 2165

14

Περίοδος Β' Ἀριθ. 3591

Προσωρινὴ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα

Πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας

Διὰ νὰ θεωρηθοῦν οἱ λογαριασμοὶ τοῦ Κυρίου Ἰακώβου Περικλέους ἀναγκαιοῦν ἀποδεικτικά ἐκ τῶν ὁποίων μέρος εὑρίσκεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο. διὰ τοῦτο προτρέπεσθε ὅ,τι ἀποδεικτικὸν εἶναι σχετικὸν εἰς τὴν θεώρησιν ὄλων τῶν λογα[ρισμῶν] του νὰ τὰ διευθύνετε εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν πολεμικῶν ἄνευ ἀναβολῆς καιροῦ.

τῆ 9 αὐγούστου 1824 Ναύπλιον

ὁ πρόεδρος
(ἀνυπόγραφο)

ὁ Προσ[ωρινὸς] Γεν. Γραμμα[τεὺς]
(ἀνυπόγραφο)

(προσθήκη στὸ τέλος, γραμμένη ἀνάποδα)
 πρόκριτοι τῆς Νήσου σπετζῶν
 Γ.Α.Κ. Ἐκτελεστικό, 2192

15

Περίοδος Βα. Ἀριθ. 3938

[Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα]

Πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Πολέμου

Τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο προλαβόντως ἐξαιτεῖτο νὰ τῶ σταλῶσιν ὄσα σχετικὰ ἔγγραφα εἰς τὴν θεώρησιν τῶν λογαριασμῶν τοῦ Ἰακώβου Περικλέους. διετάχθη λοιπὸν τὸ ὑπουργεῖον τῆς οἰκονομίας καὶ ἤδη προσαναφέρεται μὲ τὴν ὑπ' ἀρ. 3775 ἀναφορὰν του ὅτι τὰ ἔστειλεν ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ αὐτὸ ὑπουργεῖον ἐπὶ τοὺς λογαριασμοὺς τούτους, ἔκαμε τινὰς παρατηρήσεις, καὶ τὰς ὁποίας διήρθωσεν εἰς τὴν Διοίκησιν καὶ ἐκ τούτων συνάγεται ὅτι μένονν ἐπάνω (;) εἰς τὸν Περικλέαν 4390 ὀκτάδες ψωμοῦ καὶ αἱ παρατηρήσεις αὗται συντείνουσι εἰς τὴν θεώρησιν τῶν αὐτῶν λογαριασμῶν ἐμπερικλείοντας ἤδη ἐνταῦθα καὶ ἄς κάμη καὶ τὸ ὑπουργεῖον τοῦτε τὰς σκέψεις του πρὸς ἐξακριβῶσιν τῆς ἀληθείας.

Ἐν Ν[αυπλίῳ] τῇ 19 Αὐγούστου 1824

Ὁ Πρόεδρος

(ἀνυπόγραφο)

Γ.Α.Κ. Ἐκτελεστικό, 2459

16

Σεβαστὴ Διοίκησις

Ἀφ' ἧς εἰς Ναύπλιον ἐλθόντες, καὶ μὴ ἔκτοτε ἔχω οἴκημα ἐπέρσασα μίαν ζωὴν κακὴν, καὶ ἐκ τούτου ἠρρώστησα, καὶ ἐκινδύνευσα ἐνοχλήσας καὶ πολλοὺς τῶν φίλων. ἤδη δὲ εὔρον ἐν μέρει οἰκῆματος πολλὰ μικρὸν τὸ ὅποῖον μόλις νὰ χωρῇ ἐμὲ μετὰ ἄλλου ἐνὸς φίλου μου, ἢ ἐπιτροπὴ ὅμως ἦλθεν διὰ νὰ μὲ ἐκβάλλῃ καὶ θέλει κάμει κακά. ἐπειδὴ ἐγὼ μῆτε καλλητέραν μῆτε χειροτέραν πλέον δύναμαι νὰ εὔρω, καὶ τέλος δὲν ἔχω καὶ ἐγὼ τόσον δίκαιον, ὡς ἄλλοι ἀναξιώτατοι νὰ κατοικήσω εἰς μικρὸν τι οἴκημα διὰ τοῦτο παρακαλῶ νὰ ἐπιταχθῇ ἢ ἐπιτροπὴ νὰ μὴ μὲ εὐγάλη, καὶ ἐμέ.

τῇ 21 αὐγούστου 1824:

Ἐν Ναυπλίῳ

ὁ πατριώτης

Ἰ. Περικλῆς

Γ.Α.Κ. Ἐκτελεστικό, 2521

Ἐμπειρικλείεται ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως τῆς τριμελοῦς ἐπιτροπῆς τῆς διορισθείσης πρὸς ἐπεξεργασίαν τῶν λογαριασμῶν τοῦ ποτὲ φροντιστοῦ κυρίου Ἰακώβου Περικλέους, ἡ ὁποία ἐξετάσασα ἐπιμελῶς τοὺς ρηθέντας λογαριασμοὺς τοῦ Περικλέους, εὗρίσκει εὐλογον, ὅτι μένει ἡ Διοίκησις χρεωστοῦσα εἰς αὐτὸν γρόσια. 1.104:35: πρὸς δὲ ὀκτάδες: 6.350: νὰ πληρωθῶσι παρὰ τῆς Διοικήσεως εἰς τοὺς δανειστάς, ὅταν παρρησιασθῶσι εἰς τὸ ὑπουργεῖον καὶ ζητήσωσιν αὐτὰς μεθ' ὄρκου.

Τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο παρατηρεῖ ὅτι ἐπερίσσευσε ἰκανὴ ποσότης ταϊνίων ἀπέραστος εἰς τὸν λογαριασμόν του, μετὰ τὴν ὁποίαν ἐξοικονόμησεν τὸ στράτευμα καὶ χρεωστεῖται εἰς τὴν ἀξιοσύνην τοῦ ρηθέντος Ἰακώβου Περικλέους κατὰ τὰς ἀκριβεῖς παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς καὶ μαρτυρίαν αὐτοῦ. Διὸ καθυποβάλλει ὑπ' ὄψιν τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως τὴν ἀπόφασιν ταύτην ὅπως δώσῃ τὰς περὶ τούτου ἀναλόγους διαταγὰς.

*Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 17: 7βρίου
1824*

*τῆς ἀπουσίας τοῦ ὑπουργοῦ
ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Δημήτριος Τομαράς*

(ἄλλη γραφή): «ἀναφορὰ τοῦ ὑπουργεῖου τῶν πολεμικῶν ὑπ' ἀριθ. 3931: Ἐμπειρικλείων ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως τῆς τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἣτις ἐπεξεργάσασα τοὺς λογα[ρισμούς] της».

(ἄλλη γραφή): «πρὸς τὸ τῆς Οἰκονομίας νὰ τὸν δώσῃ ἀποδεκτικόν».
Γ.Α.Κ. Ἐκτελεστικό, 3345

Τὰ 8 ἔγγραφα ἀπὸ τὸ Ἀρχεῖο τῶν Ἀγωνιστῶν

Τὰ 8 ἔγγραφα τοῦ Ἰάκωβου Περικλῆ Ὀλύμπιου ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὸ Α.Α. βρίσκονται στὸ κουτί 157. Μᾶς δίνουν πληροφορίες γιὰ τὴν οἰκογενειακὴ κατάστασή του, γιὰ τὴ συμμετοχὴ του στὸν Ἀγῶνα στὴ Βλαχία καὶ στὴ Νότια Ἑλλάδα καὶ γιὰ τὶς ἀπαιτήσεις του ἀπὸ τὸ Κράτος, ποὺ δὲν δικαιώθηκαν ὡς τὸ 1865, τὴ χρονιά δηλ. ποὺ ζητοῦσε τὰ δικαιώματά του ἢ ἀνεψιά του. Τὰ ἔγγραφα αὐτὰ εἶναι τὰ ἑξῆς:

18. Ἡ αἴτηση τῆς ἀνεψιάς του Φιλισίδου Θ. Ὀλυμπίου «πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν θυσιῶν καὶ ἀγῶνων ἐξεταστικὴν Ἐπιτροπὴν» μετὰ ἡμερομηνία 14.6.1865. Μετὰ τὴν αἴτησή της αὐτὴ ὑποβάλλει τὰ δικαιολογητικὰ ποὺ εἶχε στὴν κατοχὴ της, μετὰ τὰ ὁποῖα ζητεῖ νὰ πληρωθεῖ 2.800 γρόσια ποὺ χρεωστοῦσε τὸ Κράτος στὸ θεῖο της. Εὐκαιριακὰ ἡ Φιλισίδου διεκτραγωδεῖ τὴν κατάστασή της, προσθέτοντας ὅτι μετὰ τὰ χρήματα ποὺ διεκδικεῖ σκοπεύει νὰ σπουδάσει δασκάλου καὶ νὰ ἐργαστεῖ στὴν πατρίδα της, τὸ Λιτόχωρο.

19. Τὸ πιστοποιητικὸ ποὺ ὑπογράφουν στὴν Ἀθήνα (29.6.1865) ὁ Ἰωάννης Ὀλύμπιος (ποὺ ἦταν κι αὐτὸς ἀνεψιὸς τοῦ Ἰάκωβου Περικλῆ Ὀ-

λύμπιου) και ὁ Πηλιορίτης Χρόνης Μπασδέκης, και ἐπικυρώνει τὸ γνήσιο τῆς ὑπογραφῆς τους ὁ δήμαρχος τῆς Ἀθήνας Ἐμ. Κουτζικάρης (6.7.1865). Μὲ αὐτὸ πιστοποιεῖται ἡ συγγένεια τῆς Φιλισίδου μὲ τὸν Ἰάκωβο Περικλῆ Ὀλύμπιο.

20. Τὰ ἀντίγραφα τριῶν ὁμολογῶν, ποὺ ὑπογράφει ὁ Γραμματέας τῆς Οἰκονομίας Γ. Μαυρομάτης και ἐπικυρώνει ὁ δήμαρχος τῆς Ἀθήνας Ἐμ. Κουτζικάρης (15.6.1865). Τὸ α', ποὺ ἐκδίδουμε ἐδῶ μὲ ἀριθμὸ 206/22.9.1827, εἶναι γιὰ 1.000 γρόσια. Τὸ β', μὲ ἀριθμὸ 207, εἶναι γιὰ 1.000 ἐπίσης γρόσια και τὸ γ', μὲ ἀριθμὸ 208 εἶναι γιὰ 800 γρόσια. Τὰ ὁμολογὰ β' και γ' δὲν τὰ ἐκδίδουμε ἐδῶ, διότι εἶναι πανομοιότυπα μὲ τὸ α', και δὲν ἔχουν ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον. Ἡ Φιλισίδου ζητοῦσε νὰ εἰσπράξει τὰ 2.800 γρόσια αὐτῶν τῶν 3 ὁμολογῶν.

21. Τὸ πιστοποιητικὸ, ποὺ ὑπογράφουν στὸ Ναύπλιο (1.2.1830) τριάντα ὄπλαρχηγοὶ τοῦ Ἀγῶνα ἀνάμεσα στοὺς ὁποίους πολλοὶ Ὀλύμπιοι και Μακεδόνες και ὁ ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Λόχου τῆς Βλαχίας και ἐπικυρώνει ὁ ὑπαστυνόμος τῆς Πρόνοιας τοῦ Ναυπλίου Ἰ. Σακελλαρίδης (13.4.1833). Οἱ ἀρχηγοὶ βεβαιώνουν ὅτι ὁ Περικλῆς πέρα ἀπὸ τὴ συμμετοχὴ του στὴν ἐπανάσταση τῆς Μολδοβλαχίας, πῆρε μέρος και στὶς μάχες ποὺ ἔγιναν στὴν Πάτρα, στὸ Ναύπλιο, στὴν Κόρινθο, στὸ Ἄργος, στὰ Δερβενάκια, στὰ Βασιλικά, στὴν Εὐβοία, στὸ Τρίκερι και κατὰ τοῦ Ἰμπραῆμ στὸ Ναύπλιο, στὰ Βέρβена, και στὴν Τρίπολη.

22. Τὸ πιστοποιητικὸ ποὺ ὑπογράφει ὁ στρατάρχης Δημ. Ὑψηλάντης στὸ Ναύπλιο (15.4.1830) και ἐπικυρώνει ὁ ὑπαστυνόμος τῆς Πρόνοιας Ἰ. Σακελλαρίδης (13.4.1833). Ὁ Ὑψηλάντης βεβαιώνει τὴ συμμετοχὴ τοῦ Περικλῆ στὶς μάχες κατὰ τοῦ Ἰμπραῆμ τὸ ἔτος 1825 και ἀκόμα τὴν τιμιότητα τοῦ φροντιστῆ Περικλῆ, ὅταν ὑπηρετοῦσε στὸ Σῶμα τῶν Ρουμελιωτῶν.

23. Τὸ πιστοποιητικὸ, ποὺ ὑπογράφουν κυρίως Ὀλύμπιοι ἀγωνιστὲς (Διαμαντῆς Νικολάου, Ψαροδῆμος, Πετσάβας, Λάζος) στὴ Δαύλεια τῆς Βοιωτίας (5.4.1832). Οἱ ἀγωνιστὲς αὐτοὶ ἀναφέρουν ὅτι ὁ Περικλῆς προσπαθοῦσε νὰ συμφιλιάσει τοὺς ἐρίζοντες ἀγωνιστὲς κατὰ τὴ διάρκειά τῶν ἀντικαποδιστριακῶν γεγονότων. Τὸ ἔγγραφο αὐτὸ βρίσκεται γραμμένο στὴ β' σελίδα τῆς κόλλας, στὴν ὁποία εἶναι γραμμένο τὸ ἔγγραφο μας μὲ ἀριθμὸ 21.

24. Τὸ πιστοποιητικὸ, ποὺ ὑπογράφουν στὸ Ναύπλιο (21.3.1833) οἱ ὄπλαρχηγοὶ Γάτσος, Τόλιος Λάζος, Διαμαντῆς Ὀλύμπιος, Νάσιος Μάνταλος και Θ. Ζιάκας και ἐπικυρώνει και πάλι ὁ ὑπαστυνόμος τῆς Πρόνοιας Ἰ. Σακελλαρίδης (8.4.1833). Οἱ ὄπλαρχηγοὶ ἐπιβεβαιώνουν τὴ μεγάλη προσφορὰ στὴν πατρίδα τῆς οἰκογένειας τοῦ Περικλῆ και τοῦ ἴδιου, ὅτι τὸν εἶχαν ὀρίσει πληρεξούσιο σὲ πολλὰς ἔθνοσυνελεύσεις, και ὅτι ἦταν πολὺ γνωστὸς γιὰ τὴν τιμιότητά του.

Τὸ πιστοποιητικὸ αὐτὸ, ὅπως καὶ τὰ ἄλλα, τὰ ὑπέβαλε ὁ Περικλῆς ζητώντας ἀπὸ τὸ Κράτος οἰκονομικὴ ἐνίσχυση (σύνταξη), διότι, καθὼς τὸ σημειώνουν οἱ ὄπλαρχηγοί, «ἔφθασεν ἤδη (εἰς) τὸ νὰ μὴ δύναται νὰ οἰκονομῇ τοὺς ἀναπομείναντες ἀδυνάτους τῆς οἰκογενείας του...».

25. Τὸ τελευταῖο ἔγγραφο εἶναι γραμμένο ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Περικλῆ σὲ χαρτὶ μὲ μεγάλες διαστάσεις καὶ ἔχει τὸν τίτλο: «Συνοπτικὴ καταστατικὴ ἔκθεσις τῶν ἀπ' ἀρχῆς Στρατιωτικῶν ἐκδουλεύσεων καὶ τῶν ἐκ τοῦ πολέμου ζημιῶν τοῦ κ. Ἰακώβου Περικλέους Ὀλυμπίου Ἀντιστρατήγου». Γιὰ τεχνικοὺς λόγους, στὴν ἐκδοσὴ μας ἐδῶ θὰ «τεμαχίσουμε» τὸ ἔγγραφο αὐτὸ σὲ 5 μέρη. Εἶναι ἀντίγραφο τοῦ ἐγγράφου, ποὺ σύνταξε στὸ Ναύπλιο (17.4.1833) καὶ τὸ παρουσίασε στὴν ἀρμόδια ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ γιὰ νὰ συνταξιοδοτηθεῖ, χωρὶς καὶ νὰ τὸ πετύχει, ἀφοῦ, καθὼς ἀναφέραμε παραπάνω, στὰ 1865 ἠ ἀνεψιά του ζητεῖ ἀκόμη τὰ 2.800 γρόσια τῶν 3 ὁμολόγων τοῦ θείου τῆς. Ἀπὸ τὴ μελέτη αὐτοῦ τοῦ ἐγγράφου διαπιστώνουμε ὅτι, ὁ Περικλῆς εἶχε ὑποβάλλει τότε στὴν ἐπιτροπὴ 42 ἔγγραφα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα, καθὼς τὸ βλέπουμε, σώθηκαν στὸ φακέλο του τοῦ Α.Α. μόνο 4 (τὰ 21, 22, 23 καὶ 24, γερονδὸς ποὺ δείχνει τὴν ἔκταση τῶν ἀπωλειῶν τοῦ φακέλου του.

Καὶ ἐνῶ τὸ ἔγγραφο αὐτὸ χαρακτηρίστηκε ἀπὸ τὸ συντάκτη του ὡς «συνοπτικὴ ἔκθεσις», μᾶς δίνει πολλὰς πληροφορίες γιὰ τὴ δρᾶση του καὶ τῶν συγγενῶν του, βοηθώντας ἔτσι νὰ σχηματίσουμε πληρέστερη εἰκόνα γι' αὐτόν. Δίνουμε τώρα καὶ τὰ ἔγγραφα τοῦ Α.Α. συνεχίζοντας τὴν ἀρίθμηση τῶν Γ.Α.Κ.

18

Τὴν 14: Ἰονίου
1865

Ἀθῆναι

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν θυσιῶν καὶ ἀγώνων
Ἐξεταστικὴν ἐπιτροπὴν

Ἡ εὐσεβᾶστως ὑποφαινομένη, κληρονόμος τοῦ ἀποβιώσαντος θείου μου Ἰακώβου Περικλέους Ὀλυμπίου ἀξιωματικοῦ ὑποβάλλω πρὸς τὴν Σε[βαστήν] ταύτην Ἐπιτροπὴν συμφώνως μὲ τὸ 1 καὶ 4 ἄρθρον τῶν περὶ τούτου ἐκδοθεισῶν ὁδηγιῶν τὰ ἐπόμενα ἀντίγραφα ὁμολόγων καθ' ἃ τὸ δημόσιον ὀφείλει πρὸς τὸν εἰρημένον Θεῖον μου

1.000 γρόσια, δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 206: ὁμολόγου ὑπὸ ἡμερομηνίαν 22: 7βρίου 1827

1.000 ἔτι γρόσια δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 207 τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας.

800 ἔτι γρόσια δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 208 τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας, ἧτοι 2.800 μερομηνίας, ἧτοι δύο χιλιάδες ὀκτακόσια γρόσια εἰς δραχμὰς ἤδη ἐκτιμώμενα.

Ἐπισυνάπτω προσέτι καὶ τρία ἀποδεικτικά τῶν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Ἑθνους πιστῶν ἐκδουλεύσεών του.

Τὸ μὲν ὑπὸ στοιχείον Β' ἐκδοθὲν ἐν Ναυπλίῳ τὴν αὐτὴν Ἰανουαρίου 1830: μὲ 30: ὑπογραφὰς τῶν ὀπλαρχηγῶν τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ δὲ ὑπὸ στοιχείον ΑΗ ἀπὸ 21 μαρτίου τοῦ 1833: μὲ πέντε ὑπογραφὰς τῶν συμπολιτῶν Ὀλυμπίων.

Τὸ δὲ ὑπὸ στοιχείον Γ. ἀπὸ 15 φεβρουαρίου 1830: ἐκ μέρους τοῦ στρατάρχου τῆς Ἑλλάδος Δημητρίου Ὑψηλάντου, καὶ τὰ τρία τακτικῶς (= νομίμως) ἐπικυρωμένα παρὰ τῆς ὑπαστυνομίας Προνοίας τὴν 13: Ἀπριλίου 1833

- σ. 2 ἐκ τῶν ἐγγράφων τούτων καταλαμβάνετε Σ[εβαστὰ] μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς Ταύτης καὶ λείψανα τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, ὁποίας σημαντικὰς ἐκδουλεύσεις ἔκαμην ὁ θεῖος μου εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος χωρὶς νὰ ἀξιωθῆ νὰ ἴδῃ ἐλευθέραν τὴν Πατρίδα του, ἀλλὰ μόνον τὰ δυστυχή λείψανα τῶν συμπολιτῶν καὶ συγγενῶν του.

Ἀπορφανισθεῖσα δὲ ἐκ γονέων καὶ συγγενῶν καὶ Πατρίδος, βίον πλάνητα διάγουσα ἀναξίως τῆς μέχρι τοῦδε ἀνατροφῆς μου καὶ μικρὰς ἐκπαιδεύσεως, παρακαλῶ τὰ Σ. μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ἵνα ἀποφανθῶσιν κατὰ τὸ δίκαιον περὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν χρεῶν τούτων τοῦ δημοσίου ὅπως δυναθῶ ν' ἀποπερατώσω τὰς σπουδὰς μου καὶ χρησιμεύσω ὡς διδασκάλα ἐν τῇ Πατρίδι μου Λιτοχώριον τοῦ Ὀλύμπου μάλλον δὲ χάριν τῶν ὁμολογουμένων ἀγῶνων τοῦ θείου μου διορισθῶ ὡς ὑπότροφος εἰς τὸ ἐκπαιδευτήριον, δυναμένη νὰ γίνωμαι χρήσιμος καὶ εἰς τὴν παιδαγωγίαν τῶν κορασίων ἔχουσα τὴν πρὸς τοῦτο ἀρμοδίαν καὶ ἡλικίαν καὶ ἰκανότητα, ὅπως ἀνταποδίδω τὰ διδασκόμενα πρὸς τὴν τρυφερὰν ἡλικίαν τῶν παιδῶν.

- σ. 3 Μὴ ἀμφιβάλλουσα περὶ τῆς ἀποδοχῆς τῆς αἰτήσεώς μου ταύτης, μένω ἀποδεχομένη τὴν δικαίαν ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ταύτης, μὲ ὄλο τὸ προσῆκον σέβας.

Ἐδπειθεστάτη
Φιλισίδου Θ. Ὀλυμπίου
ἀνηψιά τοῦ Ἰακώβου Περικλέους
Ὀλυμπίου

Πιστοποιητικὸν

Οἱ ὑποφαινόμενοι πιστοποιοῦμεν ὅτι ἡ ἐκ Θεσσαλίας¹ Φιλισίδου Ὀ-

1. Οἱ δύο ὀπλαρχηγοὶ θεωροῦν ὀλόκληρο τὸν Ὀλύμπο Θεσσαλικό, ἐπηρεασμένο ἀπὸ τὸ πατριδωνύμιον «Ὀλύμπιος», καὶ γι' αὐτὸ τοποθέτησαν τὸ Λιτόχωρο ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ.

λυμπίου, ὄρφανὴ ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς, εἶναι ἀνεψιὰ τοῦ ἀγωνιστοῦ Ἰακώ-
βου Περικλέους Ὀλυμπίου καὶ μόνῃ κληρονόμος τῆς περιουσίας αὐτοῦ.

Ἀθήναις τῇ 29 Ἰουνίου 1865

Ἰωάννης Ὀλύμπιος

Χρόνης Μπασδέκης

Ἐπικυροῦται τὸ γνήσιον τῶν ἀνωτέρω δύο ὑπογραφῶν τοῦ

Ἰωάννου Ὀλυμπίου καὶ Χρόνη Μπασδέκη.

Ἀθήναις τῇ 6 Ἰουλίου 1865

Ὁ

Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ε. Κουτζικάρης

20

ἀριθ: 206

Ἑλληνικὴ Πολιτεία

ἢ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας

ἀηλοποιεῖ ὅτι

Χρεωστοῦνται εἰς τὸν Ἰάκωβον Περικλέα γρ. χίλια ἀριθ. 1000 ἐκπε-
σθέντα ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 118: ἀποδεικτικοῦ τῆς Γραμματείας ταύτης τῶν δι'
ἐξόφλησιν μισθῶν καὶ ἐξόδων τοῦ ἰδίου δουλεύσαντος εἰς διαφόρους ἐποχὰς τὸ
Ἔθνος. θέλει τῷ πληρωθῶν παρὰ τοῦ Ἐθνικοῦ Ταμείου.

Τῇ 22: 7βρίου 1827

Ὁ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας

Ἐν Αἰγίνῃ

(Τ.Σ.) Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Γεώργιος Μαυρομάτης

Ὅτι ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ

Τῇν 15: Ἰουν[ίου] 1865: ἐν Ἀθήναις

Ὁ Δήμαρχος

Ἐμ. Κουτζικάρης

21

(Στοιχεῖον Β')

[Πιστοποιητικὸν]

Διὰ τοῦ παρόντος Ἐνδεικτικοῦ πιστοποιοῦμεν οἱ ὑποφαινόμενοι, ὅτι ὁ
Κύριος Ἰάκωβος Περικλῆς Ὀλύμπιος, ἅμα ὡς ἡ Ἑλληνικὴ σημαία ἀνυψώ-
θη κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς Πατρίδος, κινούμενος ἀπὸ εὐγενῆ αἰσθήματα καὶ ἔν-
θερμον πατριωτισμὸν παρέβλεψεν ὅλα τὰ ἰδιαίτερά του συμφέροντα, καὶ ἐ-
θυσίασεν ὅσῃν εἶχε περιουσίαν καθοπλίσας ὑπὲρ τοὺς εἴκοσι στρατιωτικοὺς
καὶ μετ' αὐτῶν καθὼς καὶ μετὰ τοὺς ἰδίους ἀδελφοὺς καὶ συγγενεῖς του ἔτρεχε
διακινδυνεύων εἰς ὅλας τὰς μάχας, ὅπου ἡ ἀνάγκη τῆς Πατρίδος τὸν ἐπροσκά-

λει. ἀποσιωποῦντες τὰ τῆς Βλαχίας δυστυχήματα καὶ τοὺς ἀγῶνες του, ἃς ἀναφέρωμεν τὰ εἰς Ρούμελην, εἰς Π[αλαιὰς] Πάτρας, εἰς τὴν α' τοῦ Ναυπλίου ἔφοδον, εἰς τὴν α' πολιορκίαν τῆς Κορίνθου ἕως τῆς πτώσεώς της εἰς Ἄργος, εἰς Δερβενάκια καὶ Βασιλικά κατὰ τοῦ Δράμαλι, εἰς δύο τῆς Εὐβοίας ἐκστρατείας, εἰς Τρίκερη, καὶ κατὰ τοῦ Ἰμπραήμη εἰς μύλους Ναυπλίου, Βέρβена, καὶ Τριπολιτζάν δὲν ἔλειπε δὲ νὰ συγκαταταχθῆ ἕξ μῆνας εἰς τὸ τακτικὸν σῶμα εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ διοργανισμοῦ του, διὰ νὰ σύρη καὶ ἄλλους εἰς μίμησιν καὶ τελευταῖον δὲν ἔλειπεν καὶ ἀπὸ τὰς μάχας τοῦ Πειραιῶς καὶ τῶν Τρικέρων ἀπεστάλη δὲ πολλάκις κατὰ διαταγὰς ἀνωτέρας πρὸς ἅπαντας τοὺς ὄπλαρχηγούς Ὀλυμπίους εἰς Σκόπελον, Σκιάθον, Σκύρον καὶ Ὀλυμπον, διὰ νὰ τοὺς μεταφέρει ὅπου ἡ ἀνάγκη τῆς Πατρίδος ἀπαιτοῦσε. Γνωστός εἰς τὰς κατὰ καιροὺς Διοικήσεις διὰ τὴν τιμιότητα καὶ ἰκανότητά του διωρίσθη πολλάκις γενικὸς φροντιστὴς τῶν ἐκστρατειῶν καὶ ἐπιθεωρητὴς καὶ πρὸ τοῦ Κυβερνήτου καὶ εἰς τὰς ἡμέρας τῆς ἐξοχότητός του. ἐκτελῶν πάντοτε μὲ ζῆλον καὶ εὐκρίνειαν τὰ χρέη του χωρὶς νὰ δειλιάσῃ εἰς τοὺς κινδύνους καὶ τὰς κακουχίας, μήτε εἰς τὴν ὑπὲρ Πατρίδος θυσίαν ἀδελφῶν καὶ οἰκείων. ὡς τοιοῦτον αὐτὸν γνωρίζοντες, δίδομεν τὸ παρὸν ἐνδεικτικὸν νὰ τὸν χρησιμεύσῃ ὅπου ἀνήκει.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν α' Φεβρουαρίου 1830

ὁ ἐφημέριος τοῦ ἱεροῦ λόχου τῆς βλαχίας καὶ προτόπαπας γεώργιος	νικόλα κριζότι ὁ ἱερεὺς τοῦ ἱεροῦ λόχου τῆς βλαχίας Νικόλαος ἱερεὺς καὶ οἰκονόμος
Π. Μανρομιχάλης	Διαμαντῆς Νικολάου ὀλύμπιος Κεραμίτζιος βούρ- οιπαρχος
Χατζηχρίστος	Γ. Γρίβας γαρῆς Τόλιος Λάζον Ὀλύμπιος
γεωρ. ποστολαρας(;))	Πάνος Δάρφης ἀναγνώστης Πετζάβα
μ. γρίβας	Πάνος Ἐμμανοῦλ ὀλυμπος ἀγγελῆς γάτζους
Βλάχο μιχάλη ὀλύμπιος	Κ. Δρηζογλον μακεδὸν Νικόλαος Κασομούλη
(μιὰ λέξι δυσανάγνωστη)	ἀποστόλης Καλαμίδας Δίμος Ι. Καλαολούλης(;))
.....Γώγος Καλαμίδα	Χ' στέφανος διμητρίου Ν. Σκαρβέλας
Ἄστέριος Σταύρου Ἰατρὸς	Γεώργιος Γριζάνος Γιαννούλις μάνζαρης
λιόλιος ξηρολιβαδιότης	λ. Γεωργιάδης ὀλύμπιος
διμήτρου δράμαλης μὴν ξέροντας	
νὰ ὑπογράψῃ καὶ ὑπογράφο ἐγὼ ὁ ἀναγνώστης	
	Ν. Μόστρας

σ. 2 αἱ ὀπισθεν ὑπογραφαὶ τῶν ὄπλαρχηγῶν ἐπικυροῦνται ὡς γνήσιαι αἱ ὀποῖαι εἶ-
ναι τριάκοντα.

Ἐν Προνοίᾳ τὴν 13 Ἀπριλίου 1833

Ὁ ὑπαστυνόμος Προνοίας

(Τ.Σ.) Ἰω. Σακελλαρίδης

22

Στοιχεῖον Γ
[Πιστοποιητικὸν]

Ὁ κύριος Περικλῆς, κινούμενος ἀπὸ εὐγενῆ αἰσθήματα, ἠγωνίσθη προθύμως εἰς τοὺς Μύλους Ναυπλίου ἐπὶ τοῦ Ἰμβραχῆμ πασιᾶ κατὰ τὸ 1825 καὶ ἀκολούθησε τὸν στρατὸν εἰς Βέρβενα, ἐξακολουθῶν τὴν αὐτὴν ἐτοιμότητα εἰς τὰ χρέη τοῦ πολέμου. Διορισθεὶς δὲ συγχρόνως φροντιστῆς τοῦ Σώματος τῶν ρουμελιωτῶν, ἐξεπλήρωσε αὐτὴν τὴν ὑπηρεσίαν μ' ὄλην τὴν εὐκρίνειαν.

Ὁ ἴδιος δὲ γνωρίζεται πρόθυμος συναγωνιστῆς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀγῶνος καθ' ὅσον ἠδύνατο.

Εἰς ἐνδειξιν ὅλων τούτων καὶ τῶν ὑπὲρ Πατρίδος καλῶν αἰσθημάτων του, δίδεται ἐπὶ χεῖρας του τὸ παρὸν ἔγγραφο.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 15ῃ Ἀπρ[ιλίου]: 1830:

Ὁ Στρατάρχης

Δ. Ὑψηλάντης

Ἐπικυροῦται τὸ γνήσιον τῆς ὑπογραφῆς τοῦ κ. Δ. Ὑψηλάντη

Ἐν Προνοίᾳ τὴν 13 Ἀπριλίου 1833

Ὁ ὑπαστυνόμος Προνοίας

(Τ.Σ.) Ἰω. Σακελλαρίδης

23

[Πιστοποιητικὸν]

Ἐκτὸς τῶν ὀπισθεν (ἐννοεῖ τὰ ὅσα ἀναφέρονται στὸ ἔγγραφο 21) εἰρημένων, μαρτυροῦμεν πρὸς τούτους ὅτι ὁ Ἰάκωβος Περικλῆς, οὔτε ὀλίγον συνετέλεσεν, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν ὑπὲρ τοῦ Συντάγματος διοργανίζων περιφερόμενος πολλοὺς εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους πρὸ δύο ἡδὴ χρόνων, αὐτὸς δὲ πάλιν (μιὰ λέξη δυσανάγνωστη) ἔτρεξεν ἀθρομήτως δι' ἰδίῳν του ἐξόδων πρὸς ἡμᾶς τοὺς ὄπλαρχηγοὺς ὀλυμπίους ὅπου εὕρισκόμεθα εἰς Στόλον Σκιᾶθου, καὶ..... ρὲ τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ Ταλάντι εἰς τὸ Παλουρουχώρι (μιὰ λέξη) συμβουλευὼν ἡμᾶς ἅπαντας, καὶ προτρέπων εἰς τὸ νὰ ἐνωθῶμεν καὶ συνδράμη ἕκαστος ἐξ ἡμῶν πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ Συντάγματος μὲ ἄς εἴχομεν δυνάμεις χρηματικὰς καὶ ὄπλα, τὸ ὅποιον τοῦτο καὶ ἔκαμεν (;) τέλεια προθύμως, καὶ ἡμεῖς ἀθρομήτως ἐτρέξαμεν ἅπαντες εἰς τὰς Διαταγὰς τῆς Ἐθνικῆς Σ: Διοικήσεως ὑπερασπιζόμενοι τὰ

ιερά τοῦ Ἔθνους μετὰ τὰ στήθη καὶ τοὺς βραχίονάς μας καὶ ὁ ἴδιος Περικλῆς ἀναφέρει (;) παλαμικῶς¹.

Καὶ εἰς ἔνδειξιν δίδομεν τὴν παρούσαν μας εἰς χεῖρας του ἵνα τὸν χρησιμεύσῃ ὅπως καὶ ὅπου ἀνήκει καὶ ὑποσημειούμεθα.

τὴν 5: ἀπριλίον 1832
Δαύλεια Δῆμος Νικολάου
ολύμπιος²

Ὁ Στρατηγὸς καὶ ἀρχηγὸς
τῶν Ὀλυμπίων τῆς θέσεως Δαύλεια
Διαμαντῆς Νικολάου ὀλύμπιος
Καραμίτζος βούλγαρης
Ἀναγνώστης Πετσάβας
Δ. λιούλιον λάζος
Γιαννούλης μάντζιαρης
Γιωεγάκης μάντζιαρης

24

(Στοιχεῖον Α')

[Πιστοποιητικὸν]

Διὰ τοῦ παρόντος ἐγγράφου πιστοποιοῦμεν οἱ ὑποφαινόμενοι ὅτι ὁ κύριος Ἰάκωβος Περικλῆς συμπολίτης μας, μετὰ ἱκανὰ κτήματα ἐκ τῶν ὁποίων ἐτρέφετο ἀφθόνως ἢ πολυάριθμος οἰκογένειά του. Οὗτος δὲ ἅμα ἔδωσε τελειοποίησιν τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων του εἰς διαφόρους σχολὰς περιφερόμενος, καὶ εὐθὺς ὡς ἡ κοινὴ Σάλπιγξ τοῦ Ἔθνους ἀντήχησεν, ἀμέσως ἐκίνησεν ἐνθέρμως εἰς τὴν τῆς Πατρίδος ἐλευθερίαν. καὶ συμπολεμῶν ὅπου ἡ ἀνάγκη ἀπαιτοῦσεν, ἐθυσίασεν ὅλην του τὴν περιουσίαν, καὶ τοῦ ὁποίου ὅλοι οἱ ἀδερφοὶ του καὶ συγγενεῖς, διὰ τὸν τῆς Πατρίδος ἀγῶνα, ἔγειναν θύματα. Ἡμεῖς δὲ γνωρίζοντάς τον ὡς τοιοῦτον, τὸν ἐνεπιστεύθημεν ἅπαντες εἰς πολλὰς Συνελεύσεις: τοῦ Ἔθνους πληρεξούσιον καὶ φερόμενος πάντοτε μετὰ ἄκραν εὐλικρίνειαν, καὶ πίστιν, ἔφθασεν ἤδη <εἰς> τὸ νὰ μὴ δύναται νὰ οἰκονομῇ τοὺς ἀναπομείναντας ἀδυνάτους τῆς οἰκογενείας του.

Διὸ καὶ εἰς ἔνδειξιν τῶν ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἀγῶνος ἐκδουλεύσεων του, δίδομεν τὸ παρὸν νὰ τὸν χρησιμεύσῃ, ὅπου, καὶ ὅπως, δέον.- καὶ ὑποφαινόμεθα.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 21 Μαρτίου 1833

Οἱ Συμπολῖται ὀλύμπιοι
αγγελῆς Γάτζου

Τόλιος λάζου

Ὁ ὑπαστιν[όμος] Προνοίας

Διαμαντῆς Ν[ικολάου] Ὀλύμπιος

Ἐπικυροῦται ἢ γνησιότης τῶν

Νάσιος Μάνταλος

1. Ἡ λέξις αὐτὴ εἶναι μετὰ ἄλλη γραφή. Ἴσως προσθήκη τοῦ Περικλῆ.

2. Εἶναι ὁ γνωστός κι ὡς Ψυροδῆμος.

πέντε ὑπογραφῶν τούτων *T.* Θ. Ζιάκας
 Λαζοπούλου, Διαμαντῆ Νικολάου,
 Νάσσου Μαντάλλου, Ἀγγελῆ Γάτζου, καὶ Θ. Ζιάκα.

Ἐν Προνοίᾳ τὴν 8 Ἀπριλίου 1833
 Ὁ ὑπαστυνόμος τῆς Προνοίας
 Ἰω. Σακελλαρίδης

25

Συνοπτικὴ καταστατικὴ ἔκθεσις τῶν ἀπ' ἀρχῆς Στρατιωτικῶν ἐκδουλεύσεων
 καὶ τῶν ἐκ τοῦ πολέμου Ζημιῶν τοῦ κ. Ἰακώβου Περικλέους Ὀλυμπίου
 Ἀντιστρατήγου

Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον	Πατρὶς	Ἡλικία	Ἔναρξις ἀγῶνος
Ἰάκωβος Περικλῆς	Ὀλύμπιος ἐκ κωμο- πόλεως Αυτοχώρας ¹	37 τριάντα ἑπτὰ χρονῶν	1821 Φεβρουαρίου 25 ἐν Βλαχία
Βαθμὸς τελευταῖος ἢ τωρινὸς		Βαθμοὶ τοὺς ὁποίους κατὰ καιρὸς ἔλαβον	
Ἀντιστράτηγος Ἐγὼ ἀμέ- σως ποτὲ δὲν ἠθέλησα νὰ ζητήσω ἀπὸ τὰς κατὰ και- ρὸς διοικήσεις Δίπλωμα βαθμοῦ ἰδίως καὶ προσδιω- ρισμένον ἀλλ' ἔτρεχα μὲ τοὺς συγγενεῖς μου εἰς ἐκ- στρατείας καὶ εἰς τὰς κιν- δυνώδους μάχας καὶ ἐνῶ ἐπολέμουν μοὶ ἐπροσδιόριζον		Εὐφορος Στρατιωτικὸς Γε- νικὸς ἐπιθεωρητῆς τῶν Στρατευμάτων καὶ Φρον- τιστῆς	

1. Τὸ «ἐκ κωμοπόλεως Αυτοχώρας» εἶναι γραμμένο μὲ ἄλλο χέρι. Ἴσως προσθήκη τῆς Φιλισίδου.

Αιτίαι χωρηγήσεως βαθμῶν	Ἐκστρατεῖαι καὶ Μάχαι
Διὰ τὸν ἔνθερμον πατριωτισμὸν, ἰκανό- τητά μου καὶ ἐκδουλεύσεις μου, ἰδίας καὶ οἰκιακᾶς.	Εἰς Βλαχίαν καὶ ἐπομένως φθάσας ἐν- ταῦθα κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ ἰδίου ἔτους εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα, εἰς τὴν Πελο- πόννησον, εἰς τὴν Εὔβοιαν, Τρίκερι, Σκιάθον, Τάλαντι, Ὀλυμπον καὶ ἀπαν- ταχοῦ ὅπου ἦτον ἀνάγκη.
Ἀπαιτήσεις μισθῶν καὶ νομι- μότης αὐτῶν	Καθυστέρησις παντὸς μισθοῦ καὶ νομιμότης αὐτῶν
Μοῦ λείπουν μισθοὶ ἐμοῦ καὶ τῶν ὑπὸ τὴν ὄδηγιάν μου στρατιωτικῶν ἀπὸ αἰς Ἰανουαρίου 1842, εἰς τοῦ ἰδίου ἔτους καὶ ἀπὸ αἰς τοῦ Ἰανουαρίου 1833 ἕως τῆς διαλύσεως τῶν ἐλαφρῶν στρατευ- μάτων παρὰ τὴν Α.Μ.	Κατὰ τὰς διαφοροὺς ὑπηρεσίας, ὅπου ἀπὸ τὰς Διοικήσεις τῶν παρελθουσῶν περιοδῶν ἀπὸ τὸ 1821 μέχρι τοῦ 1827 ἔτους ἐδιωρίσθη, μοῦ λείπονται, μισθοὶ γρόσια τουρκικὰ εἴκοσι μία χιλιάδες καὶ ἑπτακόσια τρία ἀριθ. 21.703. Ἡ νομιμότης αὐτῶν ἐπιστηρίζεται εἰς τὰ ἐπισυναπτόμενα ἔγγραφα διακρινόμενα ὑπὸ τὰ στοιχεῖα 1.2.3.4.5.6.7.8.9.10. Τὰ 21,703 μεταμορφούμενα εἰς φοίνικας εἶναι ὅκτω χιλιάδας ἑξακοσίας ὀγδοήντα ἓνας καὶ λεπτὰ εἴκοσι 8.681, λεπ. 20 γνωμένης τῆς ἀθροίσεως τῶν δύο ποσο- τήτων προκύπτει τὸ ὅλον εἰς φοίνικας 23,097 λεπτὰ 20

ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 10,561 διαλύματος καὶ κατὰ τὸν ἐσώκλειστον ἐ-
πικυρωμένον κατάλογον τοῦ Γεν. ἐπιθεωρητοῦ Γεωργίου Κίτσου τῆς Κυ-
βερνήσεως ὑπ' ἀριθ. 40 τὴν Βαν 7βρίου καὶ κατὰ τὸν ἐπεξεργαστικὸν λογα-
ριασμὸν τῶν ἐπεξεργαστικῶν ἐπιτροπῶν τῶν στρατιωτικῶν λογαριασμῶν
ὑπ' ἀριθ. 47. φοίνικας 14.916 διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν ὁποίων ἀνεφέρθη, καὶ
ἔλαβον εἰς ἀπάντησιν τὸ ὑπ' ἀριθ. 2.319 ἔγγραφο τῆς Γραμματείας τῶν
Στρατιωτικῶν. Τὰ δὲ ἔγγραφα, τὰ ἀφορῶντα ταύτην τὴν ὑπόθεσιν δια-
κρίνονται ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ΑΘ, Μ'. μ: ΜΑ καὶ ΜΒ' φοίνικες δεκατέσσερες
χιλιάδες καὶ ἑνεακόσιαις δέκα ἐξ 14.916.

Οἰκιακὴ κατάστασις πρὸ τοῦ ἀγῶνος καὶ τωρινῇ

Ἡ πρὸ τῆς κινήσεως τοῦ ἀγῶνος οἰκιακὴ μου κατάστασις συνίστατο εἰς
τρεῖς οἴκους τριπάτους μὲ ὅλα των τὰ ἐπιπλα καὶ σκευὴ εἰς τρεῖς χιλιάδες
πεντακόσια πενήντα στρέμματα γῆν καρπίμου εἰς τριακόσια πενήντα στρέμ-

ματα ἀμπελώνων εἰς ἐννέα δώματα ἰχθυοτροφείων ἕκαστον τῶν ὁποίων ἐνοικιάζων κατ' ἔτος ἀντὶ δύο χιλιάδες γρόσια. Σημείωσις Α'. |ἐκτίμησις τῶν οἴκων μου, καθὼς ἦσαν πλήρεις, εἶναι εἰς γρόσια τῶν δὲ ἀμπελώνων (κενὸ) τῶν δὲ ἀγρῶν (κενὸ) τῶν δὲ ἰχθυοτροφείων (κενὸ) τὸ ὅλον (κενὸ).

Ἡ δὲ τωρινὴ κατάστασις μου εἶναι, ἄοικος ἄπατρις, καὶ στερούμενος σχεδὸν καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου, μολονότι καὶ σήμερον δὲν γλυτώσαμεν ἀπὸ τὴν πολυἀριθμον οἰκογένειαν ἐμοῦ καὶ τῶν ἀνταδῆλφων μου, τῶν γενομένων θῦμα εἰς τὸν βωμὸν τῆς Πατρίδος, εἰ μὴ μόνον ψυχαὶ δώδεκα αἱ ὁποῖαι ὡς ἀδύνατα μέλη λιμόττουσι καὶ αὐταὶ αἱ ὁποῖαι ἀφοῦ ἠχμαλωτίσθησαν ὡς πλησιέστερος μόλις καὶ ἐλύτρωσα ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν τυράννων κατὰ τὸ 1825 ἔτος, καὶ τινες ἐξ αὐτῶν ἠναγκάσθησαν καὶ ἠλλαξαν καὶ τὴν θρησκείαν.

⟨'Ορα τὸ⟩ ὑπὸ τὸ Στοιχεῖον ΛΗ ἔγγραφον ἐπισυναπτόμενον εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ παρόντος βιβλίου τὸ ὁποῖον ἐμπεριέχει τὰς ἀποδείξεις καὶ τὰς τῶν διαφόρων Διοικήσεων διαταγὰς.

γενομένης τῆς ἀθροίσεως τῶν ἰδίων μου καὶ ⟨τῶν⟩ οἰκιακῶν ζημιῶν μου, προκύπτει (κενὸ) τὰ δὲ ζῶα μας βόας, ἡμίονους, γῆδια καὶ πρόβατα τὰ ἀφήνω ὅλους διόλου καθὼς καὶ τόσα ἄλλα δὲν ἤθελον νὰ τὰ ἀναφέρω, καὶ ταῦτα πολλὰ καὶ ἄς ἴδωμεν τὴν ἀποζημίωσίν των.

Παρατηρήσεις διάφοραι

Σημείωσις Α'. β) ἐκ τῆς πρὸ τοῦ πολέμου οἰκιακῆς καταστάσεώς μου τῶν ἀνταδῆλφων μου καὶ τοῦ πατρός μου θῦμα⟨τα⟩ γενομένων ὡς εἶπον, τὰ μὲν ὀσπίτια ἐγινώθησαν ἀπὸ τὸν ἐχθρόν, καὶ ἐπομένως ἐκάησαν, κατεδαφίσθησαν, τὰ δὲ λοιπὰ ἐχερσώθησαν.

Σημείωσις Β'. ἠρρέθη ὅτι εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκεῖ μὲ συνέβησαν οἱ ἀκόλουθοι ζημίαι εἰς τὴν ρῆξιν τοῦ πολέμου καὶ ἔξοδα 13,000 γρόσια, ἥτοι δέκα τρεῖς χιλιάδες γρόσια ἐξόδευσα εἰς στρατιώτας πρὸς ἐξοικονόμησιν καὶ ὀπλισμὸν τῶν εἴκοσι Στρατιωτῶν ὡς τὸ ὑπὸ τὸ Στοιχ. Α. ἐπισυναπτόμενον. 700 ἥτοι ἑπτακόσια κομμάτια βιβλιάδια διαφόρων Συγγραφέων, ποιητῶν, καὶ λογογράφων κτλ. τὰ ὁποῖα εἶχον ἀφήσῃ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κωνσταντίνου Πεντεδέκα¹ ὁμοίως καὶ φορέματά μου, συνισταμένα εἰς δώδεκα ἀλλαξίας καλὰς διαφόρους, ἐκτιμούμενε^ς ὁμοῦ μὲ τὰ βιβλία εἰς δώδεκα χιλιάδας γρόσια ἀριθ. 12,000.

ὄρα τὸ ἐπισυναπτόμενον ἔγγραφον ὑπὸ Στοιχεῖον Η.

Σημείωσις Γ'. Οἱ δύο μου ἀνεψιοὶ οὗτοι οὔτινες καὶ παρουσιάζουν ἰδιαιτέρως

1. Εἶναι ὁ Γιαννιώτης μεγαλέμπορος, ποὺ κατηχήθηκε στὴ Φιλικὴ Ἑταιρεία ἀπὸ τὸ Ἰαλάτη, καὶ εἶχε ὀρισθεῖ ὡς ἀπόστολος τῆς Βλαχίας.

τὰς ἀναφορὰς των ὀνομαζόμενοι Ἰωάννης Περικλίδης καὶ Εὐαγγέλης Σχινῶς: ἐδούλευσαν πάντα τὴν πατρίδα μὲ πίστιν καὶ εὐπείθειαν καὶ τοὺς εἶχον ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν μου, καὶ ἔχουν νὰ λαμβάνουν καὶ αὐτοὶ τοὺς μισθοὺς των, καὶ ἄς πράξῃ ὅ,τι ἐγκρίνει ἡ Σεβαστὴ αὐτῆ ἐπιτροπῆ περὶ τούτων.

Σημείωσις Δ'. Ἀπὸ τοὺς διακοσίους πενήντα οἰκείους καὶ συγγενεῖς μου ἐμπειροπολέμους, οἱ ὁποῖοι ἀγωνιζόμενοι ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας διὰ προτροπῆς μου ἀποστελλομένων μου ἀπὸ τὰς διαφόρους Κυβερνήσεις, τινὲς ἐξ αὐτῶν ἐτάφησαν εἰς τὸν Ὀλυμπον, τινὲς εἰς τὴν Κασσάνδραν τινὲς ἐτάφησαν μέσα εἰς τὰς ντάπιας τῶν Ψαρῶν ἄλλοι εἰς Τρίκερι, Εὐβοίαν, Πελοπόννησον, Νεόκαστρον καὶ ἄλλοι εἰς τὴν Ἀνατολικὴν καὶ Δυτικὴν Ἑλλάδα. ἐκ τούτου δὲ τοῦ ἀριθμοῦ, σήμερον ὑπάρχουν μόνον ὡς ὁ ὑπ' ἀριθ. 20 ὀνομαστικῶς κατάλογος τοῦ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ κ. Γ. Κίτσου καὶ αὐτοὶ ἔμειναν εἰς πολὺ χειροτέραν κατάστασιν. Τί θὰ γέρον καὶ αὐτοὶ καὶ ἐγὼ ἀπορῶ. διὸ καὶ ὅλοι αὐτοὶ ἐμένα γνωρίζουν καὶ πατέρα καὶ Μεγαλύτερον ἀδερφόν τους, καὶ ἄς δείξῃ ἡ Σεβ. αὐτῆ ἐπιτροπῆ τὴν ὑπὲρ αὐτῶν φιλανθρωπίαν καὶ πατριωτισμόν.

ὁ εὐπειθέστατος πιστότατος

Ἰάκωβος Περικλῆς

Ἐκστρατεῖαι περιστατικαὶ Μάχαι εἰς διαφόρους θέσεις καὶ προσδιορισμοὶ
<τῶν> Στρατιωτικῶν ἐκδουλεύσεων

- 1821 Φεβρουαρίου Εἰς τὴν Βλαχίαν εὐρεθεὶς ἔτρεξα καὶ γὰρ πολεμικῶς εἰς τὰς ἐκεῖ μάχας μὲ τὸν Ἀείμνηστον Ἀλέξανδρον Ὑψηλάντην* (παραπομπὴ δικὴ του στὸν κενὸ χῶρο: δεξιὰ: ὄρα τὰ ὑπὸ τὸ στοιχεῖον Α ἐπισυναπτόμενα ἔγγραφα).
- 9βρίου Φθάσας ἐνταῦθα συνεπολέμησα μὲ τοὺς λοιποὺς Ἑλληνας εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα εἰς Βόνη<τ>σαν καὶ εἰς τὰ πέριξ ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ κ. Α. Μαυροκορδάτου, ὡς τὸ ὑπὸ τὸ Στοιχεῖον Α. ἴδιον Δηλοποιητικόν, καὶ τὸ ὑπὸ τὸ Β Στοιχεῖον. καὶ ἀκολούθως, ὡς τὸ ἴδιον ἔγγραφον δεικνύει παρενθέτην εἰς τὰς μάχας τῆς Παλιᾶς Πάτρας, εἰς πρῶτην ἔφοδον τοῦ Ναυπλίου ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ Κ. Μαυρομιχάλη. εἰς τὴν αἰὴν πολιορκίαν τῆς Κορίνθου ἕως τῆς πτώσεώς της ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ ἴδιου. Εἰς Ἄργος, εἰς Δερβενάκια καὶ Βασιλικὰ¹ κατὰ τοῦ Δράμαλη ὁμοίως. εἰς δύο διαφόρους ἐκστρατείας τῆς Εὐβοίας μεταξὺ τῶν 1822 καὶ 1823, ἐτῶν, ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ Μακαρίτου Καρατάσσου καὶ Διαμαντῆ Νικολάου Ὀλυμπίων καὶ εἰς Τρίκερι** (παραπομπὴ δικὴ του στὸν κενὸ χῶρο δεξιὰ: ὄρα τὸ ὑπὸ τὸ στοιχεῖον Β ἔγγραφον). Εἰς τοὺς Μύλους κατὰ Ἰμ-

1. Ἡ λέξη αὐτὴ εἶναι πανώγραμμα, μὲ ἄλλη μελάνη.

- πραγμ̄ εἰς Μόλους Ναυπλίου, Βέρβена, Τριπολιτσᾶν, Μισθράν, καὶ Λεωνίδιον ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ κ. Δημητρίου Ὑψηλάντη***. (παραπομπὴ δική του στὸν κενὸ χῶρο δεξιά: ὄρα τὸ ὑπὸ τὸ Στοιχεῖον Γ ἔγγραφο).
- Ἐν τῷ μεταξὺ τῶν 1825 καὶ 26, ἐτῶν ἐμβήκα εἰς τὸ τακτικὸν Σῶμα πρὸς παρακίνησιν τῆς Νεολαίας, ἔσυρα καὶ πολλοὺς ἄλλους μὲ ἰδιά μου ἔξοδα ἐθελοντὰς ὑπὸ τὸν Φαβιέρων ὡς τὰ ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Β καὶ ΚΒ ἔγγραφα, μήνας ἕξ¹.
- 8βρίου
<1826> Μαρτίου
1827 Ἰαννουαρίου
7πτεμβρίου
8βρίου
9βρίου
- Εἰς Ταλάντη μὲ τὸν Καρατάσσον καὶ Κωλέττην, καὶ ἐπομένως εἰς τὸν Πειραιᾶ κατὰ τοῦ Κιονταχῆ μὲ τὸν Καραϊσκάκη.
- Εἰς Τρίκερι, Εὔβοιαν καὶ Ὀλυμπον μὲ τὸν Καρατάσσον, Κριεζώτην καὶ Διαμαντὴν Νικολάου ὡς τὰ ὑπὸ τὸ στοιχεῖον Βον.
- Προσδιορισμὸς καὶ ὑπηρεσίαι Στρατιωτικαὶ τῶν Διαφόρων ἀπ' ἀρχῆς Διοικήσεων. (ὁ ὑπότιτλος αὐτὸς βρίσκεται στὸν κενὸ χῶρο στὰ ἀριστερά).
- 1822 Ἰαννουαρίου/14 Διορίσθηκα Στρατιωτικὸς Ἐφορὸς πρὸς τοὺς Ὀλυμπίους, καὶ φθάσας μὲ τὰ πολεμοφόδια ἐκτέλεσα τὸ χρέος μου, μ' ὄλον τὸν ζῆλον ὡς τὸ ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Δ, Ε, ΣΤ-Ζ.
- Διορίσθηκα φροντιστὴς ἐπὶ Δράμαλη, καὶ ἐξεπλήρωσα τὴν ὑπηρεσίαν, ὡς τὸ ὑπὸ στοιχεῖα Η ἔγγραφο.
- Ἰουνίου Διορίσθηκα Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς, φροντιστὴς τοῦ στρατοπέδου τῆς Εὔβοιας ὡς τὰ ὑπὸ τὰ Στοιχεῖα Θ, ΙΑ ἔγγραφο.
- 1823 8βρίου/19 Διορίσθηκα Ἀστυνόμος Γενικὸς τῆς Ἐπαρχίας Λεβαδίας ὡς τὰ ὑπὸ τὰ Στοιχεῖα ΙΒ: ΙΓ, ΙΔ, ΙΕ ἔγγραφο.
- 1824 Ἰουνίου/3 Διορίσθηκα Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς καὶ φροντιστὴς, ὡς τὰ ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ΙΘ, Ι, καὶ ΚΑ ἔγγραφο.
- 1826 Ἀπεσταλμένος ὡς διοργανιστὴς τῶν Ὀλυμπιακῶν στρατευμάτων κινδυνευομένης τῆς Πατρίδος, ἀπὸ τὰς Διαφόρους Διοικήσεις ἐννεὰ φορὰς, καὶ πάσας τὰ ἔβαλα εἰς ἐνέργειαν κατὰ τῶν ἐχθρῶν ὡς τὰ ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ΚΓ, ΚΔ, ΚΕ, καὶ ΚΣΤ ἔγγραφο.
- 1827
1828
1829
- Διορίσθηκα ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν Ἀυτῶφορος τοῦ Στρατιωτικοῦ Ἐφόρου καὶ ἐπιθεωρητὴς τῶν Στρατευμάτων

1. Ἡ λέξις αὕτη εἶναι πανώγραμμα, μὲ ἄλλη μελάνη.

- 1830 τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, ὡς τὰ ὑπὸ τὰ Στοιχεῖα ΚΖ, ΚΗ,
 1831 ΚΘ, Α, ΛΑ, ΛΒ, ΛΓ, ΛΔ, ΛΕ, ΛΣΤ, καὶ ΛΖ ἔγγραφα.
 1832 Ἐδούλευσα μέχρι τοῦ Σεβαστοῦ Βοσιλέως μας στρατιω-
 τικῶς ὡς τὰ ὑπὸ τὰ Στοιχεῖα ΛΘ, Μ, ΜΑ, καὶ ΜΒ ἔγ-
 γραφα.
 Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 17 Ἀπριλίου 1833
 Ἴσον τῷ πρωτοτύπῳ παρουσιασθέντος εἰς τὴν στρατιω-
 τικὴν Ἐπιτροπὴν.

Στόμιο Λαρίσης

ΚΩΣΤΑΣ Β. ΣΠΑΝΟΣ

R É S U M É

C o s t a s S p a n o s, 25 documents inédits du combattant de 1821 Ja-
 covos-Périklês Olympios d'origine de Litochoron.

L'auteur publie 25 documents inédits provenant des Archives Généraux
 d'Etat et de la Bibliothèque Nationale d'Athènes. Ces documents fournissent
 des renseignements sur la vie du combattant de la Révolution Grecque de 1821
 Jacovos-Périklês Olympios, qui a été né le 1796 à Litochoron d'Olympe.

Olympios après avoir étudié aux écoles grecques, il est allé à Bucarest pour
 continuer ses études, où il a participé aux combats de Moldovalachie sous les
 ordres d'Alex. Ypsilantis.

Après l'échute de la Révolution d'Ypsilantis, Olympios est venu en Grèce
 du Sud et a participé dans plusieurs combats en Acarnanie, Péloponnèse, Eu-
 bée, Cassandra etc.

Après l'Indépendance de la Grèce il a procédé, mais sans succès, aux de-
 marches nécessaires pour qu'une indemnité lui soit versé du Gouvernement.
 Après sa mort sa nièce Philissidou-Olympiou, en qualité d'héritière, a demandé
 du Gouvernement 2.500 piastres.